

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer izvenredne nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za svatvo-ograde dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne petiti-vrste po 14 h, če se oglasila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafljovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Slovenski napredni volilci!

Dne 28. t. m. Vam bo stopiti na volišče v mestni deželnozborski skupini. Ta dan postane lahko usoden v zgodovini političnih pravic slovenskega meščanstva. Za in zoper te pravice se bo bila prva bitka v novem deželnem zboru! Bojna vrsta Vaših protivnikov bo močna, zakaj združeni bodo v njej Nemci, klerikalci in vladni pristaši. — Vaša skrb bodi zategadelj, da pošljete v ta boj same zanesljive Svoje može, ki so pripravljeni neustrašno in brezobzirno braniti Vaše pravice, može, ki so v resnici neodvisni navzgor in navzdol, na levo in na desno.

In ti može so po soglasnem sklepu Vaših zaupnikov:

1. Za mesto Ljubljana:

dr. Ivan Tavčar

odvetnik, deželni odbornik in občinski svetnik in

dr. Karel Triller

odvetnik in občinski svetnik, oba v Ljubljani.

2. Za mestno skupino: Kranj-Škofja Loka:

Ciril Pirc

posestnik in trgovec v Kranju.

6. Za mestno skupino: Novo mesto-Črnomelj-Kostanjevica-Krško-Metlika in Višnje gor:

Ivan Plantan

c. kr. notar in predsednik notarske zbornice v Ljubljani.

3. Za mestno skupino: Kamnik-Radovljica-Tržič:

dr. Janko Vilfan

odvetnik in župan v Radovljici.

4. Za mestno skupino: Postojna-Lož-Vrhnika:

Josip Lenarčič

tovarnar in predsednik trgovske in obrtne zbornice, na Vrhniki.

5. Za mesto Idrija:

Engelbert Gangl

učitelj v Idriji.

Somišljeniki! Kakor en mož združite v petek, dne 28. t. m. Svoje glasove na te naše zaupnike. Disciplina in zvestoba do stranke nad vse!

V Ljubljani, dne 21. februarja 1908.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke.

LISTEK.

Ljubezen Končanove Klare.

(Dalje.)

XII.

Gozdar Hrast in njegov paznik in prijatelj Juri sta sedela v lovski koči v gozdu in čakala večera, ko sta nameravala iti zasledovat lovske tatove. Na mizi je stal velik vrč vina, a pil je to zlahtno kapljico, poslano iz grajske kleti, samo Juri. Hrast je bil molčec in čemer, da si je Juri na vse načine trudil, da bi ga pripravil do smeha. Pripovedoval mu je vsakovrstne šale, a Hrast ga je komaj poslušal; pravil je potem različne vesele ali strašne doživljaje v bitkah z lovskimi tatovi in vojaškimi beguni, a Hrast se za vse to ni zmenil. Sedel je pri oknu, opiral glavo v dlan in gledal ven, kakor bi poslušal, kako lomi sneg vejčevje starih smrek.

Z vidno skrbjo je Juri opazoval svojega prijatelja. Čim dlje ga je gledal, toliko srditeje je gledal, dokler naposled ni mogel več premagovati svojih čustev in je naravnost vprašal Hrasta, kaj da mu je.

»Že dlje časa si tako čuden, tako slabovoljen, kakor bi imel kaj po-

sebnega na sru,« je dejal Juri in se široko postavil pred Hrasta. »V službi nimaš sitnosti, to vem — kaj te torej boli?»

»Nič,« je kratko odgovoril Hrast, ne da bi se upal pogledati Juriu v oči.

»E, kaj bi tako...« se je razljutil Juri. »Mar misliš, da ne vem, pri čem da sem. Prav dobro vem, saj imam oči in vidim kako in kaj in ušesa, da slišim, kaj si pripovedujejo ljudje.«

Hrast se je zganil. Neprijetno mu je bilo, da so že drugi ljudje zapazili, da ni vse tako, kakor bi moralo biti.

»Kaj si pripovedujejo ljudje?« je hlastno vprašal in se obrnil k Juriu. »Kaj si morejo sploh pripovedovati o meni?»

»O, nič posebnega,« je menil Juri. »Samo to, kar vidiš in kar lahko vsakdo vidi, kdor hoče, če ni slep.«

»In kaj je to?«

»Predvsem vidijo, da se tvoja žena prav nič ne meni zate. Taka je, kakor bi bila član markijeve rodovine in ne tvoja žena. Ves dan je pri markijevih. Ko so šli v Ljubljano, je šla z njimi. Z malim Charlesom se več bavi kot njegova prava mati in fantič se je bolj drži kot svoje matere.«

»To vendar ni nič slabega in ne

more mene boleti,« je vzkliknil Hrast. »Moja žena je izobražena in živi rada v boljših krogih. S kom pa naj tod obče, če ne z markizo. Meni je še prav, da je tako. Moja žena je mehka in bi se čutila nesrečno in zapuščeno, če bi ne imela družbe.«

»Tako, tako,« se je rogala Juri. »Ti si res izvrsten mož. In dober si, kar se da dober. Pa ljudje so opazili še kaj več, kakor sem ti jaz povedal. Kadar je tvoja žena s teboj, je vedno malobesedna, nekako žalostna in potrta, kadar pa je z markijevimi je vesela, se šali in se smeje. Pri tebi je taka, kakor bi se čutila nesrečno, pri markijevih pa taka, kot da je tam studenec njene sreče.«

Hrast je povsili glavo. V prvem hipu ni mogel ničesar odgovoriti na Jurjeve opomnje. Sicer je imel trdni namen, braniti in zagovarjati svojo ženo, a njegova resnicoljubnost mu je branila, da bi tajil, kar je sam pripoznaval kot istino. Kar je bil Juri v tem trenutku povedal, to je bil Hrast že davno in s tiho bolestjo zapazil. Klarica je imela le malo časa zanj. Ves dan je bila pri markijevih in do pozne noči. Z bridkostjo v sru si je Hrast dostikrat rekel: »Moji gospodarji so vzeli moje moči v zakup in so mi oteli ženo,« a Klarici se ni nikdar pritožil in nobena očita-joča beseda ni prišla čez njegove ustne.

Molčal je tudi, ko je bil zapazil, da misli in čuvstvuje Klarica samo z rodovino gospodarjevo, da jim posveča celo vse to, kar bi morala pravzaprav posvečevati edinole svojemu možu.

»Preveč se trudiš za markizo in njenega otroka.« To je bilo edino, kar je pripomnil Hrast glede Klarice občevanja z markijevimi o priliki, ko je bil mali Charles zopet nekoliko obolen in je Klarica prečula pri njem vso noč. A ker mu Klarica na to ni drugega rekla kot: »Beži no,« ji je pustil njeno voljo.

Tolmačil si je Klaricevo vedenje čisto naravno. Sodil je, da ima Klarica, dasi iz preproste hiše, po svoji vzgoji in izobrazbi, hrepenenje občeovati v višjih krogih in da si hoče zagotoviti to občevanje s tem, da se za markijeve žrtvuje. Sicer si je Hrast rekel, da bi mu Klarica vzlic temu mogla izkazovati več ljubezni in naklonjenosti, a opravičeval je svojo ženo tudi v tem oziru, češ, da je še mlada, da ljubi veselo družbo in da se mora svojega preprostega in malo zabavnega moža šele navaditi.

Juri je treznejše mislil, že vsled svoje nezaupne nature. Pri vsaki stvari je iskal kak vzrok in zlasti Klarici ni zaupal, ker ji ni verjel, da ljubi svojega moža. Trdno je bil prepričan, da ima Klarica kako skriv-

nost in vsak prosti trenotek je porabil, da je poskušal priti tej skrivnosti na sled. Dasi ni ničesar izsledil, dasi ni mogel najti niti sence kakega suma, vendar ni odnehal, nego nadaljeval svoja zasledovanja z železno vztrajnostjo. In verjel je, da pride ura, ko najde pravo sled.

»Končajva za danes ta pogovor,« je naposled rekel Juri in s podarkom dostavil: »Svetujem ti pa, bodi pazljiv na svojo ženo.«

»Kaj hočeš s tem reči?« se je razljutil Hrast. »Kar si dejal, to je že sumničenje.«

»Nikogar ne mislim sumničeti,« je zatrdil Juri, »samo dober svet sem ti dal.«

»Taki sveti so morda v navadi pri gorenjskih hribovcih, meni jih pa ni treba.«

»Nisem te hotel žaliti,« je izjavil Juri. »Tebe ne bi žalil, za ves svet ne. Kar pa se tiče gorenjskih hribovcov, ti lahko rečem, da je med njimi marsikaka dobra navada. Če vidi gorenjski hribovec, da se žena zanj ne zmeni, da je samo vesela med tujimi ljudmi, doma pa otožna, da žena samo sanjari in se še za gospodinjstvo ne meni, postane vselej pazljiv. In s tem se je prepričala že marsikaka nesreča.«

(Dalje prihodnjé.)

„Neodvisni“.

Volilna strast je priklopila do vrhunca. Priznati se nam mora, da vodimo boj sicer z ono rezko odločnostjo, ki je edino primerna napram subjektom, s kojih kandidaturami očeščajo nasprotniki napredno meščanstvo, vendar pa vsikdar umerjeno in dostojno. Nasprotna tolpa je napadla naše kandidate v tonu take podivjanosti, da je ni zmožen najslabši potepuh, ki se valja po blatnih cestah. Na ostuden način vlačijo osebnosti na dan. Mi jim na to polje ne bomo sledili, kakor smo to že pričelkom volilnega boja izjavili.

Naše stališče je stališče resnice. In tidve hčerki božji ne rabijo svojo obrambo lažnivega patosa in plamteče strasti, zagovarjate se vedno mirno in brezstrastno s stvarno resnobo. Tako vodimo tudi mi polemiko z naše strani.

V naslednjem si dovoljujemo predstaviti našemu občinstvu javno delovanje kandidatov, ki jih je postavila pod vladno patronanco klerikalno-nemškutarska koalicija.

Pričnimo z idrijskim Arkotom. Ta sad pregrešnega razmerja socialno-demokratske stranke s klerikalno smo imeli priliko spoznati začasa obstrukcije naših poslancev v deželni zbornici, ko je mož zastopil čakal na »besedo«. Tragična usoda: mož menda res ne bo prišel v položaj, prodajati svojo modrost v deželni zbornici. Najponižnejši med njegovimi volilci so o njegovi sijajni nesposobnosti že zdavnaj docela prepričani. Sicer pa: de mortuis nil, nisi bene.

Verbič in Pavšnar spadata v isto kategorijo. Klerikalna stranka jih je postavila, da ne bo volilna kampanja brez vsega humora.

Drugačen mož je radovljiški glavar pl. Detela. Pravcata personalizacija nemško-klerikalne koalicije pod vladno patronanco. Birokrat, nemškutarskega mišljenja, oče mu je vnet klerikalec. Kot okrajni glavar ima veliko moč v svojem okraju. Kot tak je vplival na župane svojega okoliša, ki v pravcati slovenski servilnosti mislijo, da so njegovi podložniki, da so mu podpisali spomenico, s katero sedaj baranta med gorenjskimi volilci. Kot kronisti samo beležimo dejstvo, da je bil mož v Novem mestu steber ondotne kazine, in da ga ni župana najponižnejše vasice, ki bi se mogel pohvaliti, da ga je čul govoriti v materinščini. V kolikor je mož sploh sposoben vplivati v javnosti, je svojo pozicijo dosledno izrabljal le v nemške namene. Toda ne glede na vse to, že dejstvo samo, da je c. kr. okrajni glavar, nam je dovolj vzroka, da menimo, da bi bil vsak drug dostojnejši kandidat za deželnega poslanca, nego pl. Detela, ki ni drugega kot ponižno orodje vladnega mnenja, v vseh rečeh pokorni sluga barona Schwarza. In če beseda o gorenjski močnatosti in samostojnosti ni prazen dim, bo naša kandidatura gosp. glavarja konec, ki ga zasluži.

V Ljubljani so nam servirali »neodvisni« famoznega dr. Gregoriča in vrednega mu druga dr. Ravniharja.

O dr. Gregoriču čitamo vsak dan v njegovih listih, kak izreden mož da je in kakšnih neverjetnih zaslug si je pridobil na narodno-gospodarskem polju. Reducirajmo te »rabe« na suha dejstva. Gospod primarij je pred leti kupil zemljišče v Franciškanski ulici. To zemljišče je za lepo ceno natovoril družbi »Union«, ustanovljeni od njega samega. Na tem zemljišču je družba zgradila velik hotel, ki je tako originalno zidan, da še ni vrgel vinarja dobička. Delničarji, ki so svoje težko prislužene novce vrgli v to podjetje, pa zaman čakajo na še tako skromne dividende. To je prva gospodarska »zasluga« dr. Gregoriča.

Ustanovil je tudi društvo hišnih posestnikov. Med člani je tako živahno budil zanimanje za društvo, da so bili do malega vsi občni zbori vsled prepričle udeležbe nesklepčni. Večina Ljubljancev je o društvu izvedela, da še obstoja, šele iz društvenih tiskovin, ki jih je dični predsednik uporabljal sedaj v zasebno agitacijo. Evo drugega »gospodarskega dela« dr. Gregoriča, s katerim se je proslavil na narodno-gospodarskem polju.

Za take malenkosti, tako grozovito hvalisanje!

Menjava njegovega političnega prepričanja mu ne dela posebnih težav. Pred leti zmeren naprednjak, nato klerikalec, je oznanjal pred dnevi urbi et orbi svoj izstop iz S. L. S. In pravoverni Ljubljanci se že v strahu povprašujejo do kakih vratolomnih konstelacij bo tega razboritega moža še dovedel njegov čez mero živahni politični razvoj. Na misel nam prihaja vesela dogodka o tirolskem županu, ki je brzojavno svoje politično prepričanje premenil v krščansko-socialno in zato drugi dan

pri volitvah tudi svečano propadel. Slučaj, ki zna biti pomenljiv tudi za dr. Gregoriča.

Dr. Ravnihar je slednjič tip onih ljudi, ki imajo neodoljivo hrepenenje za vsako ceno priti kvišku. Mož skromnih duševnih zmoglosti. Prišel je s tem, da se je vpisal v najraznejša društva in tam z nekim forciranjem narodnega mišljenja pozornost nase obrnil, tako da so mu bila kmalu poverjena razna častna mesta.

V ljubljanskem Sokolu se je pridružil dr. Murniku, ki je baš tedaj s pogumno požrtvovalnostjo delal na reformaciji slovenskega Sokolstva. Dr. Murnik je novega sodelavca z odkritosrčnostjo, samo njemu lastno, sprejel, ga upeljal v sokolsko gibanje, ga zalagal s sokolskimi brošurami in mu pomagal pri nastopih. Ko je bilo po trudapolnem delu dr. Murnika slovensko sokolstvo prerajeno in zgrajena veličastna stavba »Slovenska sokolske zveze«, se je čutil učence Ravnihar dovolj izvežbanega in je z zahrbtnimi spletkami velezaslužnega mojstra spodrinil z mesta, ki je šlo po vsej pravici samo njemu.

To mu ni bilo dovolj. Po odstopu dr. Tavčarja je kandidiral dr. Murnik za mesto staroste v ljubljanskem Sokolu. Ravnihar je sprevlel, da ga tu ne spodnese. Zato se je navidezno vdal njegovi kandidaturi, skrivaj pa je sestavil listo takih kandidatov za odbor, o katerih je vedel, da bodo Murniku nasprotovali in mu mesto staroste do dna prignusili. Ta nakana se mu ni posrečila, pri obnem zboru je njegova lista sijajno propadla.

Še druga poteza iz te dobe, ki je značilna za njegov značaj! Sklenilo se je, da se dr. Tavčarja predlaga častnim članom. Dotični predlog je utemeljeval dr. Ravnihar. Pri ti priliki je dr. Tavčarja s hripavim patosom hvalil in povzdigoval tako, da se je nam drugim, ki nismo bili posejali sloveče Heinejeve »Diplomatschule«, studilo v dno srca. Istočasno pa se je tiskal v »Našem Listu«, čigar šefredaktor je bil tedaj dr. Ravnihar, članek, v katerem je nagradil take žalitve na dr. Tavčarja, da si je hujših težko misliti.

Ko je prišel Schwarz v deželo, se je pojavil v vrstah naših somišljenikov čuden nemir, neka potrtost, dasi ni bilo v to utemeljenega povoda. Sedaj je menil predsednik »Slovenske sokolske zveze«, da je njegova ura prišla, da s frondiranjem in opozicijo pride kvišku. Pojavila se je struja »Mladih« in dr. Ravnihar je predložil napredni stranki osnutek programa, ki sicer ni bil njegovo delo. Stranka je večino točk tega programa sprejela in dr. Ravniharja volila podpredsednikom izvrševalnega odbora. Mislili smo si, sedaj bo ta mož, ki je tako rad besedičil o potrebi energičnega in smotrnega dela za narod, razvil delovanje, da se bo kresalo. Pa smo se tudi motili. Par intrig, to je bilo vse, kar smo doživeli. Ko je prišlo do dela, je njegova duševna revščina stopila na dan, in ker se mu zaradi nezmožnosti ni prezentiralo na krožniku prvega vodilnega mesta, je pobral šila in kopita in osrečil slovenski svet s sodelovanjem pri ustanovitvi »Slovenske gospodarske stranke«. Tačas se je tudi porabil z dr. Robido, in tedaj se je pričelo ono sramežljivo kotiranje s klerikalno stranko.

Dosleden je bil dr. Ravnihar edinole v zahrbtnosti, to tudi napram sočlanom v vodstvu »Slovenske gospodarske stranke«, za kojih hrbtom je sprejel od klerikalcev in Nemcev mu ponujano kandidaturo. Klasična svodoka: dr. Lavrenčič in Rus.

Ko so večerj kazali po Ljubljani agitacijska pisma vodstev klerikalne in nemškutarske stranke, v katerih se je svetilo tudi ime dr. Ravniharja, se nam je zdelo, da je to značilen konec tega političnega kameleona. Za vse poštene napredne elemente pa so bili s tem sklenjeni njegovi akti.

Volilci! Razkazali smo vam s tem to pestro menažerijo, ki jo nameravajo nasprotniki slovenskemu meščanstvu v njega sramoto in pogin vrniti v deželnozborsko zastopstvo. Marsikaj neveselega se je razgrnilo pred vašmi očmi. Korupcija in gnoloba, ki so z njimi naš narod otrovala ne prijazne mu struje, sta pokazala svoje gnusne rane. Toda še je ostala četa neustrašenih mož, čistih rok in čistega značaja, ki so visoko dvignili prapor slovenskega meščanstva. Vaša najčastnejša in najsvetejša naloga je, da tem možem, kandidatom narodno-napredne stranke s polnoštevilno udeležbo pri volitvi dne 28. t. m. pripomorate do sijajne zmag.

Volilci!

Legitimacijo in glasovnico ne dajte iz rok, posebno jih ne dajte klerikalnim in nemškim agitatorjem.

Rdeča vojska.

Slovenski Sokol se je pomnožil te dni za izdaten prirastek, — prijazno gorenjsko mesto Radovljica si je ustanovilo sokolsko društvo, katero je na ustanovnem shodu preteklo nedeljo štel 104 člane, a jih šteje danes že 110.

Ta impozanten pojav narodne zavesti radovljiškega prebivalstva mora ves slovenski svet tembolj vzradostiti, ker se baš mesto Radovljica nahaja danes v znamenju najvažnejšega volilnega boja.

V Radovljici živita oba deželnozborska kandidata za gorenjska mesta Radovljica-Tržič-Kamnik, in sicer kandidat narodno-napredne stranke dr. Janko Vilfan, odvetnik in župan in kandidat nasprotne stranke Oton pl. Detela ml., c. kr. okrajni glavar ondi.

Vsak Slovenec mora z napeto pozornostjo gledati v teh dneh na Radovljico, ker izid deželnozborskih volitev bode nenavadno močno vplival na bodoče odnose v tem volilnem okraju. Gorenjska je danes v veliki nevarnosti, da nam ta najlepši del slovenske domovine iztrga in pogoltno nenasitni German. Radovljiški okraj meji proti Gorotanu na takozvano polje vsenemškega delovanja. Jesenice, kjer si je vsiljivo tuje s pomočjo slovenskih žuljavih rok ustanovil močan vir dohodkov, potuje čujejo se od dne do dne bolj in najmanjša neprevidnost od slovenske strani zamore izigrati to važno slovensko postojanko v germanske roke. Iz Jesenic, t. j. iz jeseniškega tovarniškega podjetja se širi germanski duh po celi Gorenjski in ni ga večje kraja na Gorenjskem okoli Radovljice, da bi ga ne obvejala sapa od drznih perut germanskega orla. Osobito se to čuti na našem divotnem Bledu, na tem biseru slovenske zemlje, ker tuje, Nemec, ga hoče dobiti popolnoma v svojo oblast!

Nevarnost, da nad našo krasno Gorenjsko nekega dne zagrmijo val germanske poplave, je vprav grozna. In vendar je naš narod na Gorenjskem dozdaj spal neumevno spanje, — da, gorenjski Slovenec je bil podoben bdečemu v spanju, ki topo gleda bližajočo se mu nevarnost, a se gani ne more, ker ga tlačijo mora nezavednosti. Mora narodne nezvesti je tlačila slovenske sloje vse Gorenjske, a ne manj one mesta Radovljice same.

S skrbjo in žalostjo smo morali gledati, da se v tej važni slovenski trdnjavi ne stori v narodnem pogledu prav nič odločnega, dasi je za veliko narodno delo baš v Radovljici in njenem okraju od nekaj gradiva dovolj. Gledati smo morali, kako se celo narodnih krogov loteva neka apatija, iz katere se pri prvi ugodni priliki lahko izemijo — renegetstvo in res! ni bilo rečeno baš brez temelja, da pojde, ako slučajno pride občina v nemščurske roke, — pol Radovljice v nemški tabor!

V tej skrajni nevarnosti za slovensko posest, v tem kritičnem trenutku se je v Radovljici čez noč zgodilo nekaj, iz česar se je izcimil veseli preobrat političnih odnosov, — zgodilo se je nekaj (in o tem bomo govorili še pozneje), iz česar se je porodilo — sokolsko društvo. Čez noč se je predramilo radovljiško prebivalstvo k narodni zavesti, v trumah je pristopilo k društvu, ki postani močna — narodna straža v narodno nezastraženi Gorenjski.

Narodna straža!
»Sokol« je pred vsem telovadno društvo in nima s politikom nobenega direktnega stika, — tako pravimo, v istini je stvar povse drugačna.

Ako pride domovina danes ali jutri v položaj, da se mora braniti proti vnanjim in domačim sovražnikom; ako zadoni širok krajev povele organizirati tudi — narodne straže, ne bode-li »Sokol« kot dobro izvežbana armada na prvem mestu, ki se vrže v boj za brambo domovine slovenske?

Noben pozoren Slovenec ne more biti brez skrbi napram izvestnim prizadevanjem nam sovražnega tujstva, — onega tujstva, ki izrablja celo svoje početne počitnice v naših lepih krajih v svoje politične namene. Da tuji v naši domovini, tam Nemci, tu Italijani, ne kanijo nasproti nam nič čednega, o tem smo uverjeni od kraja. In ko nastopi trenutek, na katerega se ta — neoficijalni tujec že dolgo pripravlja, kako ga zadene prevara, ko trči skupaj z dobro pripravljeno narodno stražo, ko mu stopi nasproti — rdeča vojska vojaško organiziranega »Sokola«!

»Sokol« ne izziva, »Sokol« telovadi in nastopa tu, nastopa tam s svojo očarujočo silo, bodeč narodno zavest, čudež dolžnost za brambo domovine. Naloga »Sokola« je budi narodne duhove, a njegova naloga je tudi širiti med rojaki omiko s petjem, govori itd. — svojo najvišjo nalogo pa izvršuje »Sokol«, kadar nastopi skrajna sila...

»Rdeča vojska« bode naša stalna narodna armada! V ta nimen naj se sokolska društva povsodi izdatno pomnože na številu članov; kjer le količaj mogoče — in kje bi kaj ne bilo mogoče? — naj se izdatno goji telovadba, kot predpogoj brambne sposobnosti.

Dobro organizovana sokolska društva, stoječa vsakdas na straži za varstvo narodne časti in posesti, bodo najboljša jamstvo za naš narodni obstanek in strah našim nasprotnikom.

Veleznačilen pojav za našo lepo Gorenjsko in skoro kot zgodovinski dogodek pa je ustanovitev radovljiškega »Sokola« v času sedanjega volilnega boja. Dejstvo, da je s pičlo izjemo pristopilo k »Sokolu« vse radovljiško moško prebivalstvo, pa je najboljši dokaz, da naša Gorenjska ni še narodno propadla in da na volilni areni v petek zmaga narodni kandidat, vrli doktor Janko Vilfan, — naše gorenjske rdeče vojske — rdeči general!

Pozor!

Volilci! z začetnimi črkami A—L volijo v »Mestnem domu«, oni z začetnimi črkami M—Ž pa v »Unlonu« (vhod iz Franciškanskih ulic).

Pozor!

Volilci, hranite skrbno legitimacije za slučaj ožje volitve!

Dr. Gregorič in potresno posojilo.

Dr. Vinko Gregorič, po milosti klerikalne stranke »neodvisni« kandidat v Ljubljani, si je z Dunaja v »Slovincu« naročil vest, da je vsled njegove intervencije vlada ustavila vrnitev obrokov potresnega posojila, dokler ni rešena prošnja družstva hišnih posestnikov za večletno odgoditev vračevanja tega posojila. S to, kar se tiče uspeha njegove intervencije, od kraja do konca izmišljeno vestjo, skuša sedaj dr. Gregorič delati reklamo za svojo kandidaturo in izvabiti volilce na svoje limance. Mi smo že v sobotni številki pokazali, da se mož lišpa s pavovim perjem in da gre za sluzga, da je vlada sistirala vračevanje obrokov potresnega posojila, edino g. državnemu poslancu Ivanu Hribarju, ki je posvetil ugodni rešitvi te zadeve, ki je za ljubljanske hišne posestnike najvitalnejšega pomena, vse svoje sile že v času, ko še ni bil poslanec. Čim je prišel v državni zbor, je takoj storil vse potrebne korake, da vlada ugodno prošnji hišnih posestnikov glede vračila potresnega posojila, zlasti ker je uvidel, da postopa c. kr. dež. vlada kranjska pri izterjavanju potresnega posojila nad vse rigorozno in da niti ne dovoljuje onih olajšav, v katere je upravičena od centralne vlade. V to svrhu je vložil dne 16. julija 1907. v državnem zboru ta-le nujni predlog:

»Po potresni katastrofi, ki je zadela leta 1895. deželno stolno mesto Ljubljano, je vlada v svrhu olajšave nastale bede in v zopetno zgraditev razdejanih in poškodovanih poslopj dovolila na temelju zakona z dne 6. julija 1895. brezobrestni državni predjem v znesku 4,000.000 gl.

Ker vzpričo enormno visoke škode, ki jo je povzročil potres, ta državna pomoč ni zadostovala, se je vlada odločila pod jamstvom dežele kranjske na temelju zakona z dne 8. julija 1896 leta dovoliti 3%no posojilo v znesku 1,500.000 gl., ki bi se naj od 1. januarja 1901 naprej odplačevalo v 20. enakih letnih obrokih.

Deželna vlada kranjska je bila sicer pooblaščen, v posebno ozira vrednih slučajih docela ali vsaj deloma odpisati brezobrestni državni predjem in to se je v nekaterih slučajih tudi dejansko zgodilo. Vzpričo žalostnega, čisto celo obupnega položaja, v katerem se nahaja večina hišnih posestnikov ljubljanskih, ki so bili deležni dobrote brezobrestnega državnega posojila, se je deželna vlada kranjska veliko prerodko posluževala priznane ji pravice glede odpisa.

Kar se pa tiče 3% posojila, se isto strogo in neizprosno izterjava od vseh hišnih posestnikov, kar je povzročilo, da se je mnogo hiš prisilno prodalo na dražbi.

Mnogo hišnih posestnikov, ki so dosedaj obroke tega posojila pravčasno plačevali, je moglo to storiti samo na ta način, da so si najeli novo posojilo.

Popolnoma upravičena je torej zahteva, da se pod takimi desolantnimi razmerami docela odpise vsem udeležencem brezobrestni državni predjem, za vračevanje 3% posojila pa dovolje primerne olajšave.

Ker pa vzpričo velike bede ni mogoče čakati na ustavno zagotovitev teh odredb, se je že pred meseci vložila na c. kr. deželno vlado v Ljubljani prošnja, naj se za pet let sistirajo obroki tako brezobrestnega državnega posojila, kakor tudi 3% posojila.

Ker pa ta prošnja dosedaj še ni rešena, predlagajo podpisani poslanci: Visoka zbornica naj sklene:

1. Vlada se pozivlja, da predloži začetkom prihodnjega zasedanja zakonski načrt, s katerim se imajo še preostali obroki na temelju zakona z dne 6. julija 1895. dovoljenega brezobrestnega državnega posojila docela odpisati, za povračilo na podlagi zakona z dne 8. julija 1896. dovoljenega 3% posojila pa uvesti znatne olajšave.

2. Vlada se pozivlja, naj takoj upravnim putem sistira vplačevanje zaostalih obrokov brezobrestnega posojila in 3% posojila za dobo petih let, oziroma do ustavne rešitve predloga sub 1.

Iz tega predloga je razvidno, da je poslanec Ivan Hribar že 16. julija lanskega leta storil vse, da bi vlada ugodila prošnji hišnih posestnikov glede potresnega posojila in potresnega posojila.

Jasno je torej, da je vlada edino na predlog poslanca Hribarja odredila, da se naj ustavi vračevanje obrokov potresnega posojila in da je dr. Vinko Gregorič pri vsi ti zadevi nedolžen, kakor novorojeno dete! Zato trdimo vnovič, da se »neodvisni« kandidat dr. Gregorič šopiri s tujimi porjem in postavlja s tujimi zaslugami!

Volilci! imejte to pred očmi in ne dajte se zapeljati sladkim, a lažnjivim besedam sladkega dr. Gregoriča! Doktor Gregorič ni povzročil, da se je sistiralo vračevanje obrokov potresnega posojila, to je dosegel s svojo intervencijo v državnem zboru in pri vladi edino in izključno poslanec Ivan Hribar!

Somišljeniki volilci!

Kakor se je dogladlo, mnogo volilcev naše stranke ni dobilo ne legitimacije ne glasovnice za prihodnje deželnozborske volitve, dasi so vpisani v volilni imenik. Pozivljamo vse somišljenike volilce, ki niso še dobili glasovnice in legitimacije, da grede takoj na deželno vlado, da dobi oboje.

Zaupnice županov radovljiškega okraja.

Nekateri župani kmetskih občin v radovljiškem okraju so se dali zapeljati najbrže pod pritiskom kakakega političnega uradnika, da so podpisali zaupnico okr. glavarja Detela. Glede te zadeve smo dobili te-le dopise, ki jih priobčujemo neizpremenjeno.

Iz Predtrga pri Radovljici.
Glasno protestujemo proti izjavi našega župana g. Antona Dolžana v volilnem boju med nemško Detelo in našim gorenjskim dr. Vilfanom, ter ga vprašamo, kdaj ga je pooblastil občinski odbor v podpis take izjave? — Več občinskih odbornikov.

Iz Lesca se nam piše: Čudom smo se čudili, čitajoč danes v »Slovincu« prismojeno izjavo za nemškega glavarja pl. Detelo, podpisano tudi po našem županu Janetu Žarku. Ali je Žark res tako slab na možganih, da ne ve več, da brez sklepa občinskega odbora sploh ne sme v imenu občine oddajati izjav? Mi Lesčani, ki smo dr. Vilfanu od prvega do zadnjega moža hvaležni, da nam je preskrbel prepotrebni vodovod, mi, ki od njega pričakujemo, da bo tudi svoje druge načrte glede električne razsvetljave in železniške zveze med Radovljico, Lescom in Bledom, na drugi strani do Brezij izpolnil, kar ga poznamo kot celega moža in vemo ceniti njegovo živavno delavnost, mi moramo obojati postopanje našega župana, da se je dal izrabiti za nemškutarja Detelo!

Iz Radovljice. Župani kmetskih občin radovljiškega okraja so čutili potrebo dati g. trobarvemu Detelu v »Slovincu« uvodnem

(Dalje v prilogi.)

slanki zaupnik. Ne glede na to, da mestni mandat radovljiskih sosednih občin nič ne briga, moramo se ščititi in vprašati, kdo je v ta korak pooblastil na primer župana v Lescah, Kranjski gori, Radečah, na Breznici, Predtrgom, v Srednji vasi itd.

Mar so dotični župani ponižni sluge g. glavarja? Ali ti župani vedo, da je okrajni glavar tudi uradnik, kojega prekleta dolžnost je, dolžnost, za katero je plačan, delati v prid ljudstvu in podpirati druge, ki delajo v prid ljudstvu??

Direktno smešno pa je, če citira g. glavar svojo častno diplomu občine radovljiske. Če mu je mestni zastop radovljiskih pripoznal s tem, da ga je imenoval častnim občanom, da je kot uradnik storil svojo dolžnost, mu s tem ni prav nič drugega rekel, kakor to, da je vesten o. kr. uradnik, ker nimajo uradniške zasluge s političnim življenjem ničesar opraviti!!

Mislimo torej, da bode vsakemu razsodnemu volilcu jasno, da ne bo volil trobarvnega Detela, ampak naše gore list, **dr. Villanali**!

Z Jesenic. Za koliko je kupil glavar pl. Detela iz Radovljice konja od železniškega podjetja in za koliko ga je prodal Kranjski industrijski družbi na Jesenicah?

Zahtevam točnega pojasnila! Terjamo pojasnila tudi glede ureditve jeseniške občinske uprave. Kdaj misli g. okrajni glavar Detela omogočiti redno funkcioniranje občinske uprave in občinskega odbora?

Glavar pl. Detela — Nemci! Iz najzanesljivejškega vira smo izvedeli, da se je dal okrajni glavar Oton pl. Detela pri zadnjem ljudskem štetju l. 1900 vpisati za Nemca! A tega Nemca priporoča klerikalna stranka slovenskim volilcem, naj ga volijo za poslance! Sramota! Kateri slovenski volilec bi si hotel opljuvati svojo narodno čast, da bi oddal svoj glas Nemcu? Prepričani smo, da ne bo nobene slovenskega volilca, ki bi se tako daleč izpozabil, da bi volil raje notoričnega Nemčurja, kakor poštenega slovenskega kandidata dr. Janka Villanali!

Kamničani, Tržičani in Radovljičani, pozor pred nemško Detelo „Luzerner“!

Iz Novega mesta smo prejeli še te vrstice: Pri nas se smeje, deloma se jezi vse prebivalstvo brez razlike strank na sleparsko pisavo „Slovenčev“ o notorično nemškutarskem kandidatu Deteli. Smejejo se naprednjaki, jeze se pa klerikalci, kateri poznajo istotako Detelo za nemškutarja, kakor mi. Jeze se tudi naši maloštevilni Nemci, ki imajo glavarja Detela za „stramm deutschen Parteigenossen“ ali, kakor se je te dni nekdo izjavil „nackenfest“. Ta mož je služboval dlje časa pri našem glavarstvu kot vladni koncipist. Ves čas se je izogibal slovenske družbe. Bil je kuhan in pečen v nemški kazi. Pod njegovim režiserstvom je oživela zopet nemška muza. Vpripričoril je v nemški kazi več iger. To pa edino z namenom, čitalniškemu odru škodovati. Našlo se je namreč nekoliko mladih Slovencev, ki so bili stalni obiskovalci nemških Detelovih predstav. V kavarno ni nikdar zahajal. To pa iz zagrizenosti, češ, da mi ne bo treba s Slovenci obbejavati.

Pri ljudskem štetju vpisale se kot Nemci. Naša čitalnica je prirejevala takrat vsako leto „Vodnikovo besedo s sijajnim plesom“. Povabljeni so bili tudi nečlani, med temi sedanji deželnozborski kandidati Detela. Ples je počastil pač vedno njegov šef okrajni glavar, dasi rojen Nemec, pod svojo častjo je pa smatral koncipist renegat Detela, sin poštenega, četudi mehkega Slovenca, prestopiti pragnovomeškega „Narodnega doma“.

Če končno zabeležimo še fakt, da je prvo svoje stanovanje odpovedal le radi tega, ker je bila gospodinja zavedna Slovenka in se preselil v dokaj slabejšo sobo k nemškutarju, dokazal sem neovrgljivo ne samo nemškutarstvo, marveč zagrizenost nemškutarstva in nasprotnih agitatorjev. Zupan Hribar je bil na zadnjem shodu v Trnovem in izjavil, da ne misli zvišati doklad v Ljubljani, dasi so najmanjše med vsemi avstrijskimi mesti, nasprotniki pa pravijo, da je rekel, da bo že delal nato, da se doklade zvišajo. Kot skala stojmo v petek, da pokažemo, da smo sredi naših kandidatov v čast bele Ljubljane in vsega slovenskega naroda! (Viharno ploskanje.) G. zupan Hribar je, pozdravljen z burnim ploskanjem, dejal: Za ublaženje političnega boja sem bil vedno in veseli sem bil, ko se je poleglo nekoliko prebojevitvo razpoloženje glavnih slovenskih dnevnikov. Zopet smo pa zašli v nov hud političen boj,

Slovenski volilci, ne bodite lažjanci, pokažite duri nemškutarja Deteli, volijo ga naj Kočevci, s katerimi je hajlal, Vi pa glasujte kakor en mož za poštenega Slovenca župana dr. Janka Villanali Vsa Slovenija Vam bo hvalečna.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 25. februarja. V plenarni seji se je nadaljevala rasprava o predlogu Latour-Schraffl zaradi zvišanje plač častnikom in moštovu. Rasun delegata Schuhmeierja, ki je predlagal, naj se preide preko stvari na dnevni red, so vsi govorniki govorili za predlog. Del dr. Hruban je izjavil, da zastopniki češkega naroda ne smejo s odklonitvijo predloga podpirati madžarske politike. Dokler se postopa na Ogrskem z nemadžarskimi narodnostmi, posebno s Slovaki kot s notranjimi sovražniki, ne smemo tostranski Slovani ničesar storiti, kar bi podpiralo pretirana enostranska narodna stremjenja Madžarov. Nato je bil Latour-Schraffl predlog sprejet z veliko večino. S tem je ta stvar rešena. — Delegacija je začela nato razpravljati o dobavi za armado. Del. Dobernig se je zavzemal za rokodelce in obrtne za druge ter predlagal, naj se dobava za armado tem slojem zopet zviša za 10%. Predlog je bil sprejet z vsemi resolucijami. Proračun finančnega ministrstva in najvišjega sodnega dvora sta bila sprejeta brez debate, nakar je predlagal del. baron Ohlumecky, naj se takoj začne razpravljati o poročilu finančnega odseka glede uprave v Bosni in Hercegovini; toda izkazalo se je, da zbornica ni več sklepna, vsled česar se je sejn zaključila.

Iz proračunskega odseka.

Dunaj, 25. februarja. Proračunski odsek je v današnji seji dognal skoraj celo poglavje proračuna finančnega ministrstva. Najvažnejša točka pri tem je bila zaradi loterije. Poslaneo Malik je namreč predlagal resolucijo, naj se loterija odpravi. Finančni minister vitez Korytowski je takoj izjavil, da se sedaj iz praktičnih in državnofinančnih varikov ne more odpovedati tej napravi, ker je država že itak mnogo izgubila vsled znižanja davka na sladkor. Pri glasovanju je bila resolucija sprejeta s 17 glasovi proti 15 glasovom. Za resolucijo so glasovali tudi krščanski socialisti. Posl. dr. Korošec je predlagal, naj se vlada pozove, da resno pripravlja vse potrebno za odpravo loterije. Ta predlog se ni dal na glasovanje. Potem je odsek sprejel poglavje kolek, take in pristojbine, davke na vozne liste, najemnino itd. Pri tej priliki je bil sprejet zakonski načrt, da so jubilejne ustanove proste kolka in neposrednih pristojbin.

Deželnozborske volitve.

Lvov 25. februarja. Pri današnjih volitvah v gališki deželni zbor iz kmečkih občin so dobili poljski konservativci 25 mandatov (dosedaj 41), demokratje 8 (dosedaj 4), poljski centum 3 (dosedaj 7) poljska ljudska stranka 17 (poprej 4), Malorusi 21 (poprej 13), in sicer stari Malorusi 10, Ukrajinci 8, maloruski radikali 3 mandate. Malorusi so potemtakem pridobili 10 mandatov, izgubili pa dva.

Inomost, 25. februarja. Izid deželnozborskih volitev na Tirolskem je sledeči: nemški naprednjaki 12 (kakor dosedaj), konzervativci 11 (poprej 26), krščanski socialisti 25 (dosedaj 10), italijanski liberalci 6 (poprej 10), italijanski klerikalci 14 (poprej 10).

Praga, 25. februarja. Pri današnjih ožji volitvi je bilo izvoljenih 8 čeških agrarcev. Izvoljen je bil tudi Mladošeh dr. Kramar.

Pred volitvami v hrvaški sabor.

Zagreb, 25. februarja. Za Radičem so sedaj zaprli še dr. Šepurino, advokata v Sisku, ki je tudi kandidat kmečke stranke za hrvaški sabor. Aretacija je prišla popolnoma nepričakovano, ne da bi mu naznanili, zakaj ga zapro. Govori se, da doleti ista usoda tudi tretjega voditelja kmečke stranke dr. Radića. Razburjenje med prebivalstvom je velikansko ter nameravajo v okrajih teh treh kandidatov odstopiti vsi protikandidati, tako da bo kmetski kandidat izvoljen. — Na shodu v Našicah je izjavil bivši ban grof Pejačević, da prevzame kandidaturu v sabor, kjer bo vedno podpiral srbsko-hrvaško koaliciojo proti banu Rauchu.

Zopet zarota na Portugalskem.

Madrid, 25. februarja. Lizbonska policija je zasledila dokumente, iz katerih je razvidno, da se je pripravljala nova zarota proti kraljevi rodbini. Tajna zveza se imenuje „črni križ“ ter je imela namen, spraviti s sveta vse člane kraljeve dinastije. Vlada je poskrbela za izredne varnostne odredbe. Kraljeva palača se strogo straži.

Konflikt zaradi države Kongo.

London, 25. februarja. Belgijska vlada je predložila kralju ultimatum,

v katerem grozi s odstopom, ako se vprašanje zaradi države Kongo ne uredi. Valed posredovanja angleške vlade je nato kralj injavil, da se ukloni željam vlade.

Ljubljanski občinski svet.

V Ljubljani, 25. febr.

Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je govoril najprej posmrtnice Svatopluku Čechu, s katerim je bratski češki narod izgubil največji ženij današnje dobe. Občinski svetniki so poslušali govor stoje ter pooblastili župana, naj izrazi sožalje praškemu županu.

Nadalje je župan predčital pismeni zahvali Družbe sv. Cirila in Metoda za izredni dar in odhoda „Splošnega slovenskega ženskega društva“ za prispevek k prireditvi vzgojne razstave pod imenom „Otrok“. Obenem je odbor naznanil, da se razstava predloži na mesec september, ker se namerava prirediti v velikem obsegu, in ker je v mesecu septembru največ mater v Ljubljani. Priprave za razstavo se že pridno vrše.

Glavna komisija za deželnozborske volitve.

Župan je predlagal, naj občinski svet pošlje v glavno komisijo, ki bo prekontrolirala izid volitev dne 28. t. m. ter bo zborovala v petek popoldne, podžupana dr. viteza Bleiweis in občinskega svetnika Dimnika. Sprejeto.

Volitev v upravni odbor meščanske imovine.

Vsled smrti upokojenega šolskega ravnatelja Raktelja in meščana Črnetja je treba izvoliti v upravni odbor za nadzorstvo gospodarstva meščanske imovine dva nova člana. Poročevalec občinski svetnik dr. Triller je predlagal meščana Antona Goršeta in Iv. Matjana st. Sprejeto.

Sprememba pravil Mestne hranilnice.

Svoječasno je občinski svet sklenil spremembo pravil za Mestno hranilnico. Deželna vlada je sicer spremembi pritrdila, vendar zahtevala tasnejšo obrazložbo § 2. in 25. Ker se spremembe bistveno niso važne, je ustrezne zahtevi deželne vlade. (Poročevalec občinski svetnik dr. Triller.)

Deželna zveza za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem.

je poslala prošnjo za izplačilo prispevka za leto 1908. V dopisu obširno poroča o svojem dosedanjem delovanju, a ker lani ni dobila podpore, morala si je najeti dolg. Iz poročila je razvidno, da je bilo delovanje zveze res prav intenzivno in plodonosno, pri čemer je imela posebno pred očmi koristi mesta Ljubljane. Slike z opisom mesta je priobčila v jako razširjenem Frankovem kažipotu „English and Americans in Austria“, nadalje v „Reise-Album“ o. kr. državnih železnic in v „Illustr. internationales Reise-Album“ v Monakovem. Samo zadnja reklama je veljala nad 600 K. Zveza se je udeležila mednarodne športne razstave v Berlinu, kjer je razstavila fotografije Ljubljane in najlepših krajev na Kranjskem. V ta namen si je zveza dala napraviti 45 skioptičnih slik. Te slike so se pozneje razkazovale na Dunaju v treh turistiških društvih, sedaj pa so jih poslali na Štajersko. V Berlinu je dobila zveza za te slike častno diplomu in zlato kolajno. Nadalje je zveza založila 4000 znanih plakatov „Kranjsko“, ki so se že skoraj vsi razposlali. Ministrskemu predsedniku baronu Becku je zveza povodoma njegovega bivanja v Bohinju poklonila dragocen album kranjskih krajev. Tak album je dobil tudi predsednik angleških časnikarjev in mestna občina ljubljanska za arhiv. V dobrem mesecu izide krasen album Kranjske v 7000 izvodih, ki se razširi po vsem svetu, ker bo založen tudi v angleškem jeziku. Kmalu se otvori v „Narodnem domu“ v Ljubljani tečaj za gostilničarje, leta 1909. pa priredi zveza na Bledu razstavo za tujski promet. V kratkem začne tudi izdajati svoj ilustrirani mesečnik „Promet in gostilna“. — Ker je društveno delovanje tako plodonosno, predlagal je poročevalec občinski svetnik Svetek v imenu finančnega odseka, naj se izplača izredne podpore 2000 K. Sprejeto.

Kokošnjak pri šoli na Barju.

Šolsko vodstvo mestne ljudske šole na Barju prosi za napravo velikega kokošnjaka pri tej šoli, da bo mogoče uspešno gojiti to važno pagona gospodarstva. Obenem je obljubil vodja, da prepusti svojočasno šoli svoj čebelnjak, ki ga je veljal 700 K. Za napravo kokošnjaka se je dovolilo 250 K. (Poročevalec občinski svetnik Dimnik.)

Drugo šolsko zadevo.

Vodstvo mestne višje dekliske šole je poslalo svoje poročilo za leto 1906/07. Iz poročila je razvidno, da

je vse učiteljstvo v polni meri izpolnjevalo svoje dolžnosti, zato se mu izreče zahvala in prisnanje. (Poročevalec občinski svetnik dr. Triller.)

Poročilo o porabi dotacije na II. mestnem otroškem vrtnu za leto 1907. se je odobrilo v tisti obliki, kakor ga je predložilo mestno knjigovodstvo. (Poročevalec občinski svetnik Dimnik.)

Kanalizacija Rožnih ulic.

Za kanalizacijo gornjega dela novo reguliranih Rožnih ulic oziroma Florijanskih se je dovolilo 1150 K kredita. Načrt se predloži deželni vladi v odobritev. (Poročevalec občinski svetnik Hanuš.)

Na predlog istega poročevalca je bil imenovan inženir Matko Prelovšek za zastopnika mestne občine v nadzorovalni tehnični odbor za osuševanje Barja.

Prošnja društva „Union“.

Deln. stavbno društvo „Union“, ki se mu je svoječasnno dovolilo za istoimeni hotel 6900 litrov vode na dan, prosi za večjo množino vode, oziroma za odpis pristojbine za večjo porabo vode. Prošnja se je odklonila, ker bi bilo sicer treba spremeniti statute za nabavo vode za slična druga podjetja. (Poročevalec občinski svetnik Hanuš.)

Elektrika za Elizabetno otroško in za društvo „Mladika“.

Poročevalec obč. svetnik Subic. Obema prošnjama se je ugodilo v toliko, da se v Elizabetno bolnico vpleje elektrika za pavšalno vsoto 1500 K, a cena toku se obema zavodoma določi po izjemno nizki tarifi 50 h za kilovatsko uro. Poročevalec je naglašal, da je Elizabetna otroška bolnica eminentno humanitarni zavod. „Mladika“ pa združuje ljudsko šolo, ne da bi obremenila mestno občino.

Nato je sledila tajna seja.

Ljubljanski narodno-napredni volilci!

Opozorjamo vas, da je treba na glasovnico zapisati dva kandidata in ne samo enega, kot mislijo nekateri somišljeniki! Zato naj vsak zapiše razločno in natančno na glasovnico:

Dr. Ivan Tavčar,
odvetnik v Ljubljani.

Dr. Karel Triller,
odvetnik v Ljubljani.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. februarja.

— **Izjava.** Ker se iz pristavka uredništva „Nove Dobe“ k izjavi dr. Vladimira Ravniharja v „Novi Dobi“ z dne 25. februarja, objavljeni glede na članek „Razni sokoli“ v „Novi Dobi“ z dne 21. februarja, sklepa v sokolskih krogih, da sem za br. dr. VI. Ravniharja kot starostu Slovenske sokolske zveze, smatram za svojo dolžnost, tu javno izjaviti, da se mi za Sokolstvo ne vidi umestno, če bi ostal br. dr. Ravnihar še nadalje starosta Sokolske zveze ali funkcionar kakšnega sokolskega društva. Sokolstvo kot tako ne sme pripadati nobeni politični organizaciji, zato je to vprašanje v Sokolstvu seveda presojati samo s sokolskega nepolitičnega stališča. Zategadelj po mojem mnenju Sokolstvu tu ni razmotrivati, ali ta ali oni politični časopis hujska ali ne, istotako Sokolstvu ni preiskovati, ali obstoji kak dogovor med političnimi strankami ali ne: ampak za Sokolstvo mora biti tu po mojem mnenju edino odločilno neovržno dejstvo, da na boj za br. dr. Ravniharja pozivljajo nasprotniki Sokolstva svoje pristase, med katerimi so tudi pristasi Sokolstvu nasprotnih telovadnih organizacij! Ob taki okolnosti, pa naj gre boj v političnem oziru za karkoli, si ne želim več starostva br. dr. Ravniharja pri Slovenski sokolski zvezi. Izjavljam pa iznova, da ne reflektiram na mesto zvenega staroste in da tudi eventualne izvolitve ne bi sprejel, pa naj bila izvolitev ponovno soglasna. Dr. Viktor Murnik, starosta ljubljanskega „Sokola“.

— **Volilni shod v Narodni kavarni.** Kakor vsi dosedanji volilni shodi, tako je bil tudi snočni v Narodni kavarni mnogobrojno obiskan od zavednih volilcev. Otvoril ga je g. dr. Oražen v imenu agitacijskega odseka za III. volilni okraj, pozdravil udeležence ter zlasti navzoča kandidata gg. dr. Tavčarja in dr. Trillerja in dr. poslanca g. župana Hribarja. Prvi je govoril g. dr. Triller, ki je burno pozdravljen poudarjal sledeče: Situacija v Ljubljani je zdaj jasna. Kar se je smatralo kot nemogoče, kot izrodek bolne fantazije, to je danes zgodovinski faktum: v boju zoper napredno meščanstvo stoji skupaj Nemci, klerikalci in vlada. O zvezi med njimi ni več dvoma. Na-

sprotna kandidata dr. Ravnihar in dr. Gregorič trdita, da sta slovenska napredna kandidata, vendar mislita le s pomočjo ljubljanskih turnarjev in kaplanov priti do deželnozborskih mandatov, v kar pa vodi pač brezmejnja častihlepnost in osebna mržnja do gotovih oseb. Nemčurstvo in klerikalizem bosta vriskala, če zmagata njuna kandidata. Zato naj v 12. uri imajo pristasi narodno-napredne stranke pred očmi zvestobo do stranke in ne oseb. Za zastavo narodno-napredno korakam“, če tudi zastavonoša ni moj mož! Vsi malenkostni oziri morajo prenehati! Naj ne bo omahljivca med nami! Trezno naj vsak upažeje eventualiteto, kako bo zastopano ljubljansko meščanstvo po dr. Gregoriču in dr. Ravniharju, ki morata v dež. zboru ali ostati osamljena ali se pa pridružiti klerikalcem, ki imajo namen oškodovati mesto kolikor mogoče. Nemčurji še nikdar niso šli v boj brez plačila za slovenskega kandidata. Nasprotna kandidata sta postala zdaj bolj svobodomiseln. Potegovati sta se naenkrat začela za splošno in enako volilno pravico, za katero sta se nar. napredna kandidata zavzemala že zdavnaj prej. Stori je to dr. Ravnihar v skrajni sili, ker upata z dr. Gregoričem v slučaju ožje volitve na soc. demokratične glasove. Govornik pa izjavlja, da bo držal svojo besedo glede splošne in enake volilne pravice, če bo izvoljen ali ne, če ga volijo soc. demokrati ne pri eventualni ožji volitvi ali ne. Sramota bi bila za napredno slovensko Ljubljano, če bi zmagala kandidata ljubljanskih nemčurjev, Nemcev in klerikalcev. Narodno-napredni volilci naj se krepko drže, da se bo reklo: V največji sili je bila zvestoba narodno-naprednih volilcev ljubljanskih nepremagljiva! (Viharno ploskanje in odobravanje.)

G. dr. Tavčar istotako bučno pozdravljen je izjavil: Kdor me ne voli kot kandidata narodno-napredne stranke, naj me ne voli. Najbolj zaničevan človek sem v Ljubljani. Kot zajca so me postavili v sredo med pse, ki lajajo neprestano od vseh strani nad menoj. Vse napake mi očitajo, da že katerikoli mislim, da mi je potovati v Suhi bajer, kjer me obesijo. Da obili sovražniki streljajo na mene, je znamenje, da se me boje. Starost mi očitajo. Ne vidim v tem nobene pregrehe od moje strani. Zagotavljam pa vas, da mi je srce še vedno mlado in da je volja dobra, delati z vsemi močmi za svoje volilce. Mesta na Kranjskem bodo prišla v hude stiske, če postane klerikalna stranka vsemogočna, ki hoče kmetu odvzeti vsa bremena in jih naprtiti mestom, tako domeske za škofove zavode in druge kmečke potrebe. Krepkih zastopnikov bo za to treba narodno-napredni stranki v dež. zboru, da odbijejo ta in tak napad na meščanske interese. Že drugi volilni boj je pravi boj za slovensko narodnost. Prepustčam rad dr. Gregoriču in dr. Ravniharju, da pošlita za nju priporočila pisma dr. Šusteršič, ki ve, da bota ta dva moža verna njegova in dr. Egerja hlapca. Najhujiši naš nasprotnik je vlada, ki stori vse, da bi nas spravila s sveta. Poseben sistem ima baron Schwarz, ki nametša večino nemške uradnike pri političnih oblistvih, uradnike, ki ne znajo niti besedice slovenski, kakor je baron Commers, svez praktikanec pri deželni vladi. (Ogorčeni klici: škandal!) Dr. Gregorič in dr. Ravnihar sta kandidata te vlade, ki germaniziradeželo na vseh koncih. To je prav nasprotnima kandidatom. (Klici: škandal!) Zato bi bila skrajna sramota za Ljubljano, da bi jo zastopala vladna, klerikalna in nemška kandidata in na vas je, volilci, da 28. t. m. preprečite ta ostuden namen naših nasprotnikov! (Freneitično ploskanje.) G. Trstenjak je poudarjal, potrebo solidarnosti, pri volitvah ob času, ko se družijo slovenski klerikalci in nemški protestantje, dr. Šusteršič in pastor M. Hegemann, da bi odvzeli Ljubljani njeno narodno zastopstvo v deželnem zboru. Naglašal je nato lažnjivost nasprotnega časopisja in nasprotnih agitatorjev. Zupan Hribar je bil na zadnjem shodu v Trnovem in izjavil, da ne misli zvišati doklad v Ljubljani, dasi so najmanjše med vsemi avstrijskimi mesti, nasprotniki pa pravijo, da je rekel, da bo že delal nato, da se doklade zvišajo. Kot skala stojmo v petek, da pokažemo, da smo sredi naših kandidatov v čast bele Ljubljane in vsega slovenskega naroda! (Viharno ploskanje.) G. zupan Hribar je, pozdravljen z burnim ploskanjem, dejal: Za ublaženje političnega boja sem bil vedno in veseli sem bil, ko se je poleglo nekoliko prebojevitvo razpoloženje glavnih slovenskih dnevnikov. Zopet smo pa zašli v nov hud političen boj,

ki ga je izvala „Nova doba“, ki me divje napada in mi očita, da agitiram za dr. Tavčarja in dr. Trillerja. To je zame pravzaprav pohvala. Odločno pa moramo zanikati, da delujem s terorističnimi sredstvi. Nikdar nisem priškel na nikogar, da bi izgubil svoje politično prepričanje. V tem oziru odvrčam od sebe vsako sumničevanje. Pravijo, naj bi se ne vtikal v volilni boj, kot se ne sme deželni predsednik, ki se pa v resnici najbolj vtika. Mene ni smeti primerjati z deželnim predsednikom, ki je namestnik cesarja v deželi, dočim sem jaz od meščanstva svobodno voljen in sem, razume se samoobsebi, pristaš stranke, iz katere sem izšel. Da sem kedaj krivično postopal v svojem uradu, mi še nemškutarji ne morejo očitati. Svoje slovenske narodnosti si pa od nikogar ne dam iztrgati. V kranjski deželi nemškutarja še zlepa ni tako prevzetno dvigala glave kot zdaj, a zoper vsa krivična imenovanja, zoper vse ponemčevanje politične uprave, zoper nemško gnanje ne zine „Slovenec“ niti besedice. Iz tega je razvidno, da obstaja med klerikalci in Nemci pakt, če ne pisan pa istmen. Nemškim nakanam, ki mislijo iz Kranjske napraviti čisto nemško pokrajino, se morajo upreti zastopniki naših slovenskih mest, ker drug se nihče ne bo. Zato imate vsi dolžnost, da v petek volite naša kandidata, ki bosta delovala za pravice slovenskega jezika v vsem javnem življenju. Naše jezikovno vprašanje je krhko vprašanje. Le ta dva kandidata se bosta borila za te pravice. Mene in dr. Tavčarja so naši nasprotniki hoteli na vsak način razdvojiti in trikrat sem že imel formalno ponudbo, da bi zapustil stranko in nastopil proti dr. Tavčarju. (Klici: Čujte!) Kljub lepim obljubam sem pa vselej z vso odločnostjo odklonil vsako tako ponudbo. Tudi vi, volilci, odklonite vse spletke nasprotnikov! Politično prepričanje se ne menja; kot strajca na telesu. Osebnost prijateljstvo mi je sveto, a še svetlejša mi je politična prijateljstvo. Največja nesreča bi bila za nas, če bi zmagala v Ljubljani nemškutarska stranka! (Klici: Ne bo nikdar!) Vsi volite naša kandidata in pridobivajte jima glasov! (Hrupno ploskanje.) Gosp. Franchetti je najprej naglašal, da imamo znane neovržne dokaze, da sta dr. Gregorič in dr. Ravnihar klerikalna kandidata, a klerikalni nameni, dobiti pod krinko „neodvisnih“ kandidatov Ljubljano v svoje roke, se ne smejo uresničiti. Klerikalci so se izigrali za obrtnim stanom in če bi jim res kaj bilo za obrtnika, bili bi postavili kakega obrtnika za svojega kandidata, ki bi bil istotako izvoljen, kot je Mandelj, ki ga nihče ne pozna. (Klici: Res je!) Nato je v imenu obrtnikov III. volil. okraj izrazil kandidatom želje in upal, da jih bosta z vso silo podpirala. Te želje so: V populni in povečanje strokovne izobrazbe obrtnikov je potrebna v Ljubljani meščanska šola, ki se naj ustanovi čimprej. Istotako je potrebna obrtna šola na širši podlagi in je treba samo še pritrditve deželne zbornice sklepu občinskega sveta glede potrebne kredita. Manjka dalje obrtnega pospeševalnega urada. Trgovinska zbornica je za to prevzela ves našt, obč. svet ljubljanski je dovolil potreben kredit in samo pritrditve dež. zbornice je še potreba. Delavska zavarovalnica proti nezgodam je zdaj v Trstu. Slovenci le plačujemo, a od tega nimamo nič. Naj bi se ustanovila v Ljubljani podružnica te zavarovalnice. Potrebne so nadalje obrtne nadaljevalne šole, ki se po zakonu morajo ustanoviti v vsakem okraju, kjer je po 40 do 50 vajencev. Z vsem tem se bo obrtni stan dvignil in se ne bo izrabljaj za priganjača klerikalne stranke. Veselje obrtnikov bo, če zmagata naša kandidata z veliko večino. (Navdušeno ploskanje.) Oba kandidata sta izjavila, da sta prepričana o nujni potrebi izpolnitve vseh teh želja in se zavezala, da bosta po vseh močeh delovala na to, da se ugoti tem zahtevam. Končno je govoril še g. dr. Oražen, ki je dejal: Vedno me je bolelo, da nas hoče vladati tujec, ki je prišel iz nemških krajev. Prevzetno zdaj zopet dviga glavo in nas misli potlačiti. On je gost tukaj in mi smo gospodari! (Velikansko odobravanje.) On živi od nas, ne mi od njega. (Tako je!) Vmešavanje nemških privrancen v naše politične razmere odločno zavračamo! Odbijmo nemški napad na slovensko posest in pokažimo v petek, da je Ljubljana slovenska, ki si voli tudi slovenske poslance v vse zakonodajne zastopel. Peščica Nemcev, ki živi od nas, ne bo odločevala o naši usodi in nemške kričaje bomo korenito naučili, da se imajo v Ljubljani obnašati ponižno, s tem, da vsi zapišemo na glasovnico: **Dr. Ivan Tavčar, odvetnik v Ljubljani ter:**

Dr. Karel Triller, odvetnik v Ljubljani. (Dolgotrajna ovocija kandidata.)

— Kandidat in občinski svetnik dr. Tavčar in Barjani. Pod tem naslovom pripoveduje stari in pozabljeni nadinženir Žužek krvavo povest o dr. Tavčarju in Barjanu. Mož se je skrtil, kakor je sedaj moderno, za anonimnost, ali okolščina in pa slaba, po nemški „Ungewissprache“ dišeča slovenska pisava so ga izdale. Kaj se je zgodilo? Družba Leykam in tovarna za različne pražilke na Fužinah sti se prepirali radi dveh novih turbin. Leykam je bil proti turbinam, fužinska tovarna pa proti jazu na Fužinah, češ, da je za kakih 10 do 20 cm višji, nego se je dovolil pred sedemdesetimi leti. Dr. Tavčar je ugovarjal, da je bil sedanji jez pred desetimi leti uradno kolavdiran in potrjen in da tovarna na Fužinah kot taka nima nikake pravice, z a se znižanja zahtevati. Nadinženir Žužek je pri ti vodni zadevi za nekega mlinarja posredoval, bil pa je pri tem pravo pete kolo, ker bi bil drugače, če bi bil pri ti vodovodni zadevi imel kaj govoriti, jo čisto gotovo zavozil. Žužek pa sedaj piše: »Koliko je to v kvar Barjanom, zamore preudariti sicer le tehnik, vendar pa to tudi lajku, zlasti gospodom odvetnikom, kakor je g. Tavčar, ne more biti nejasno. Vsled dvignjenja jazu nastopi voda tudi na Barju in odtok povodnji traja cele dneve dalje. Ta čas so torej Barjani primorani trpeti povodenj — kvari se jim zdravje in boleznin običje vsako pot rodbine. Mesto da bi bil dr. Tavčar pri tem za pravilno in v aktih zabeleženo pravico družbe Leykam, ovira to z ugovori in s tem torej naravnost mori revne Barjane. Torej dr. Tavčar mori revne barjane! Gotovo hudo očitaje in kdor kaj takega zapiše, mora tičati v boljši koži, kakor tiči histerični nadinženir Žužek. Kdor komu z lahko vestjo umor očita, temu se ne sme odreči zasluženega odgovora. Torej odgovarjamo. Prvič jez na Fužinah ne spada v okrožje osušenja barja, bode torej tudi pozneje še obstajal. Drugič, če ta jez Barjanom res kaj škoduje, mora nam to povedati tehnik, ki je vsaj toliko vešč svojega posla, da ume nivelirati cestno ulico in da ve zgraditi primitivno brv čez vaški potok! Tretjič pa, če se ne motimo, je bil nadinženir Žužek dolgo vrsto let član močvirskega odbora in njegova dolžnost je bila, stvar, če je bila res tako nevarna, na pristojnem mestu sprožiti in vse potrebno ukreniti, da bi ponehala moritev na Barju. V odboru pa je poštenjak spal in zadevo je sprožil šele sedaj na dan, in sicer v kalne agitacijske namene. Ostudnost takega postopanja je pač očitna in bilo bi škoda, o nji še kako besedo izgubljati!

— Dr. Gregorič in Dzimski sta se v debelem prijateljstvu sprehajala v decembru in januarju vsako jutro od Švicarije doli v mesto. Večkrat sta si segala v roke in se veselo nasmejala drug drugemu in iz obraza se jima je bralo veselje, kakor ljudem, ki so prišli na kako zvrstno misel. Kdor ju je srečal, se mu je čudna zdela ta intimitet in razložiti si ni mogel, kaj je spravilo ta dva moža, moža dosedaj popolnoma različnih življenjskih potov, tako zelo skupaj. Pred mesecem dni so nakrat prenehali ti sprehodi, in zopet so jutranji sprehajaleci stali pred uganko, kaj je oba srčna prijatelja tako nenadno razdružilo. Sta se li sprla? Jeli kdo oboleva?... Kaj še! Pretkano premišljena komedija! Zakriti hočejo v zadnjem času vsako še tako majhno sled, ki bi svedočila o nemškutarski kandidaturi naših gospodov »neodvisnikov«!

— Ali je taktno postopanje tiranstvo in terorizem? Iz uradniških krogov se nam piše: »Nova Doba« je priobčila v št. 21. od 25. t. m. pod bombastičnem napisom »Proč s tirani« celo vrsto debelih laži po dobro znanem geslu: calumniare audacter etc.! Trdi se namreč, da je sklenil upravni odbor mestne hranilnice ljubljanske pod pritiskom župana Hribarja, naj se da celokupnemu (in corpore) uradništvu denarnega zavoda — ukor, ker ono simpatizira s kandidati, ki nastopajo proti jalovim reprezentantom svobode in napredka« etc. etc. — Poudarjamo tu izrecno, da o kakem ukoru sploh ni bilo govora!! Istina pa je, da se je povedalo zbranim uradnikom po ravnotežju, da se pač ne strinja z uradniško zavestjo uradnikov zavoda, ki je bil ustanovljen izključno od napredno-narodnih slojev — očitno simpatizirajo z nasprotnimi kandidatom! Tudi je poudarjalo ravnateljstvo, da nikomur ni v misel prišlo, komu vsiliti politično prepričanje ali ga celo siliti, koga naj pri predstojajo volitvi voli! Kakor do ljubezni in vere — tako se tudi ne morenikogar prisiliti, da spremeni kar čez noč svoje politično naziranje! — Ali mar meni »Nova Doba«, da bi bilo uradnikom »Kranjske hranilnice« v Ljubljani

kar naravnim potom dovoljeno, očitno simpatizirati za napredno-narodno kandidaturu? — Tudi se ni nikomur zažugalo, da ima uradnik v služaju, da voli po svoji prosti volji, »računati z vsemi posledicami od strani ravnateljstva!« Po našem mnenju in prepričanju ne bode »Nova Doba« s takimi zavijanjimi in debelimi lažmi ujela niti enega kalina na svoje strupene in gadne limanice!!

— Nemci in klerikalci za dr. Ravniharja in dr. Gregoriča. Dr. Šusteršič pošilja volilecem poziv, v katerem jih roti, naj kot en mož volijo dr. Ravniharja in dr. Gregoriča. Ta poziv nosi naslov »Velečenjeni g. somišljeniki«. Taka pisma pošilja tudi naprednim uradnikom. Impertinentnost! To si upa storiti človek, ki je nedavno tega še trdil o uradniških, da niso za drugo, kakor da žro, žro in žro. Zavedni slovenski uradniki protestujejo proti temu, da bi jih sedaj isti dr. Šusteršič nazival »somišljeniki«. Tudi dr. Eger, vodja nemške stranke, razpošilja na somišljenike pisma, v katerem jim zabija, da morajo za vsako ceno voliti dr. Ravniharja in dr. Gregoriča. Vzprico tega pa ima dr. Ravnihar drzno čelo tajiti, da je neodvisen kandidat in da ni v nobeni zvezi niti z Nemci niti s klerikalci. To si upa trditi isti mož, o katerem je dokazano, da je dne 3. t. m. v kazini konferiral z dr. Egerjem, v petek, dne 21. t. m. pa z dr. Šusteršičem!

— Klerikalni agitatorji. Gostilničar pri »Jurčku« Sušnik prav pridno agitira za Ravniharja in Gregoriča. Navdušen je za ta kandidata tako, da rabi tudi pest, ako ne izda njegova agitacija z besedami. Včeraj se je dejanski lotil pri »Flegarju« na Zaloški cesti gg. Brema in Makovec, ker sta si upala ugovarjati njegovemu hvalisanju klerikalno-nemških kandidatov. Opozarjamo somišljenike na tega moža. Kakor čujemo, se pehata v potu svojega obraza za Ravniharja in Gregoriča uslužbenec dež. bolnice R. Koman in znani Kozjek. Zadnjega opominjamo, da naj bo lepo pri miru, sicer ga lahko zadene ista usoda, kakor pri državnozbornih volitvah! Capito?

— Volilni maneuver klerikalne stranke. Klerikalci se trudijo na vse načine, da bi pripomogli do zmage svojima kandidatom dr. Ravniharju in dr. Gregoriču. V to so jim dobro došla vsa, še tako umazana sredstva. Z vso silo so se zlasti vrgli na Barjane, da bi jih pridobili zase in za svoje kandidata dr. Ravniharja in dr. Gregoriča. Dobili smo v roke pismo, ki ga razpošilja sedaj vodstvo klerikalne stranke posestnikom na Barju in ki se glasi doslovno tako-le: »Spoštovani gospodar! Vsled nujnega predloga poslancev Slovenske Ljudske stranke je c. kr. dež. vlada dovolila letos podporo za bedno prebivalstvo ljubljanskega Barja. Podrobno razdelitev te podpore je vlada prepustila ljubljanskemu magistratu, ki je za Ljubljano isto, kakor na deželi okrajno glavarstvo. Ker pa so se druga leta slišale ob enakih prilikah pogoste pritožbe, da mestni magistrat pri razdelitvi podpor ni postopal pravilno in da je celo take delitve zlorabljal v politične namene, se obračamo do barjanskih posestnikov z vljudno prošnjo, da naj vsak nedostatek, ki ga opazijo glede postopanja ljubljanskega magistrata pri razdelitvi državne podpore, naznanijo tajništvu S. L. S. pod naslovom: **Dr. Evgen Lampe, stolni vikar in deželni poslanec v Ljubljani.** Ako dobimo zadostnih točnih podatkov, da magistrat postopa nepravilno ali da celo zlorablja razdelitev državne podpore v nečedne politične namene liberalcev, bode S. Lj. Stranka storila svojo dolžnost, da se v bodoče zaprečijo označene neprilike in, če treba, razdelitev državnih in deželnih podpor izvrši brez posredovanja ljubljanskega magistrata.

V Ljubljani, 24. febr. 1908.

Vodstvo

Slovenske Ljudske Stranke.

Konstatujemo, da je laž, da bi bili klerikalni poslanci izposlovali državno podporo za bedno prebivalstvo ljubljanskega barja, marveč res je, da je to podporo izposloval gospod državni poslanec **Ivan Hribar**, ki je v tem oziru interveniral opetovano pri ministertvu in pri raznih drugih vplivnih faktorjih ter končno dosegel, da je vlada dovolila precejšnjo podporo revnemu barjanskemu prebivalstvu. Takisto je debela laž, da bi mestni magistrat razdeljeval podpore pristransko, zlorabljal jih v politične namene; pač pa je res, da je postopal mestni magistrat vseskosni objektivno pri razdelitvi podpor in da se je oziral samo na resnično bedne prebivalce, ne da bi vprašal za njih politično mnenje. Kdor trdi drugače, ta podlo laže. Prepričani smo, da

tudi klerikalci dobro vedo, da je mestni magistrat pri razdelitvi podpor postopal docela pravično in pošteno. Toda ta zavest jim ne brani, da bi ne izrekli podlih sumničev zgolj v to, da bi Barjane naščuvali proti narodno-napredni stranki in zagotovili njihove glasove Ravniharju in Gregoriču. Toda na ta tim zavednih Barjanov ne bodo ujeli. Ti vedo predobro, da se ljubezen do barjanskega prebivalstva vzbudi pri klerikalcih vedno še-le tik pred volitvami, dočim se sicer brigajo za potrebe Barjanov toliko, kakor za lanski sneg!

— Urnebesna laž. »Slovenec« je snoti vrgel v svet gorostasno laž. V nesramnem članku napada kandidata Lenarčiča, trdeč, da takrat, ko je bil Lenarčič poslanec, Postojna tega niti čutila ni, da Lenarčič ni hotel priti in da je rekel Kraigherju: Cemu ste me pa volili, saj vas nisem prosil. To je tako nesramna, smrdljiva laž, da večja še ni mogoča. Nikdar ni Lenarčič kaj takega izrekel. »Slovenec« se tudi zaveda, da se je brezstidno zlagal in da bi mu ne bilo treba nastopiti dokaza resnice, se sklicuje na mrtvega Kraigherja, ki seveda ne more iz groba vstati, da bi blagoslovljenega lažnjivca udaril po zobeh. Res pa je, da se je Lenarčič vsikdar trudil in s pravo vneto zavzetostjo za Postojno in da se je že pred leti potegoval za ustanovitev meščanske šole v Postojni, ki se je pozneje tudi dosegla.

— Dr. Gregorič in ljubljanski obrtniki. Na vso moč se vsiljuje dr. Gregorič ljubljanskim obrtnikom in lovi njih glasove tako nadležno, kakor more samo klerikalec. Zdaj je doktor Gregorič kar naenkrat postal največji prijatelj ljubljanskih obrtnikov, seveda samo zato, da bi njega volili. Kajti takrat, ko je imel dr. Gregorič priložnost in moč storiti kaj za ljubljanske obrtnike, ko je imel priložnost in moč ljubljanskim obrtnikom dejansko izkazati svojo naklonjenost, takrat se je izkazal kot opravičljiva ljubljanskih obrtnikov in njih zagrizenega nasprotnika. To je bilo pri stavbi hotela Union. Takrat je dr. Gregorič pač zastavil ves svoj vpliv, da je njega žlahta dobila kolikor mogoče dela in požela znatne tisočake, drugim obrtnikom pa je odjedel, kolikor je mogel zaslužka. Prvi vzrok ostrim prepričkom med g. dr. Gregoričem in g. Karlom Kaušekom v upravnem odboru »Uniona« je bil prav to, da dr. Gregorič ni hotel domačim obrtnikom nobenega zaslužka privoščiti. Dočim je g. Kaušek silil, da se morajo pri oddaji del pred vsemi upoštevati domači obrtniki, se je prav dr. Gregorič temu srdito upiral in delal na to, da se je oddalo delo tujim obrtnikom. Seveda ni mogel tega svojega zahtevanja drugače utemeljevati, kakor da je zabavljaj na domače obrtnike in slabo o njih govoril. Tudi če je odbor že kaj sklenil, da dobi domač obrtnik kako dobavo, je dr. Gregorič tako dolgo časa vrtal in vrtal, da domačin ni dobil zaslužka, nego tujec. Domači obrtniki razen Gregoričeve žlahte so pri Unionu le nekaj malega dela dobili, ravno toliko, da se je javnosti vrglo nekaj peska v oči, kar pa je bilo znatnejših zaslužkov, so jih vse pospravili tujci in to po zaslugi dr. Gregoriča. In ta mož ima danes pogum, potegovati se za glasove ljubljanskih obrtnikov in vabiti v svoj tabor domače obrtnike ki jih je takrat, ko je imel priložnost in moč jim nakloniti kaj zaslužka, grdo opravičjal in jih kruto zatiral.

— Dr. Tavčar in dr. Robida. Najhujši kričaj v Ravniharjevi klikli je znani dr. Robida, ki sedi sedaj kar v dveh redakcijah, tako da je v psovanju res pravi mojster. Ta piše v zadnji »Novi Dobi«: Na ta način je dr. Tavčar kar čez noč zapodil iz službe dr. Robida. Tako se pači pri nas resnica. Ker resnica je, da je bil dr. Robida odpuščen po postavno dognani disciplinarni preiskavi. Vsled te preiskave je ves deželni odbor smatral, da se je dokazalo: a) da je dr. Robida pijančeval s pazniki deželne blazine in da si je dal od teh paznikov vino plačevati; b) da je dr. Robida vsled ponočevanja z nemarjal svojo službo; c) da je dr. Robida trpinčil bolnike, da jih je zavijal po deset ur v mokre rjuhe, jih pustil pri tem brez zdravniškega nadzorstva, tako da je nekdo v teh rjuhah umrl; d) da je kršil kolegialnost nasproti sozdravnikom, in e) da je rabil v blazinici medikamente, ki so naravnost izključeni. Vse to se je dokazalo in če se ne motimo, je tudi sodišče imelo vse to za dokazano. A sedaj piše »Nova Doba« da je dr. Tavčar dr. Robida kar čez noč zapodil iz deželne službe! Iz tega sledi, koliko vere zasluži ta »Nova Doba«.

— Vest o dogovoru klerikalno-nemške zveze glede prodaje deželnega gledališča Nemoem

zdržujemo v popolnem obsegu in nas je v tem notica v večeršnjem Ravniharjevem »lajzburnal« le še potrdila. Ravnihar si ne upa tega demantirati. Zviti se hoče na ta način, da očita naši stranki nekdanji dogovor z Nemci, da smo dobili za naše narodno gledališče podporo in smo zato bili obvezani glasovati tudi za enako podporo nemškemu gledališču. To že tolikrat pojasnjeno zadevo vnovič pogrevati in natanko razvijati je že višek najpodlejše zlobnosti!! Če so nam klerikalci odrekli pomoč, smo morali nekaj dati tudi za nemško gledališče, če smo hoteli rešiti najvišji slovenski kulturni zavod. Saj vidimo, kako našemu gledališču preti dan za dnem finančni pogin, odkar mu je izostala podpora. Kako pa bi dični dr. Ravnihar besno sedaj na ko, bi bili s klerikalci vred pustili poginiti slovensko gledališče? V zavijanju in v najznatnejšem izrabljanju vsega v svoje »nesebične« namene je pač mojster ta bujnoptani Vladimirček! Da bo kot »spreobrnjeni brezveze«, to je klerikalec nastopil Gottfried tudi proti gledališču, je pač samoobsebi umevno.

— Bileamov osel je vstal od smrti in v redakciji »Nove Dobe« je dobil svoj kvartir. Od tam piše, da so ljubljanski Nemci zložili večjo vsoto ter jo naklonili »Slovenskemu društvu«, katero je pod vodstvom g. dr. Kokalja prevzelo agitacijo za dr. Tavčarja in dr. Trillerja. Nemcioficialno kandidirajo dr. Ravniharja in dr. Gregoriča, neoficialno pa plačujejo stroške naše agitacije! Zares, vredno Bileamovega osla!

— Ochsentodov netjak v Postojni. V soboto je prišel nemškutarsko-klerikalni kandidat Verbič (po družbi, v kateri je občeval, se mora pisati Werbitsch) v Postojno nadlegovat volilce. Prišel je v spremstvu vele-nemškutarja, upokojenega sodnega svetnika Mulleya. V spremstvu tega strupenega nemškutarja Mulleya se je Werbitsch predstavil postojanskim pristno (?)-germanskim kazinotom, ki slišijo na slovenska in italijansko-hrvaška imena. Posetil je tudi v gostilni Tsch... od preobitega agitacijskega dela utrujen, se s pristnim semičanom krepačajo, zmagoproslavljajoče in čas imajoče gospode duhovne-priganjače. V »neodvisnem« objemu so kovali bojne načrte, kako potlačijo slovenske narodnjake pod nemškutarsko - klerikalni podplat. Zvečer se je »neodvisni« dobro navečerjali, od »deutsche Brüder« poslovl in v vlakom odpejali. Heil!! Postojanci, tak mož se vam ponuja kot kandidat za deželni zbor, Heil vam, ki ga boste volili. Heil Aschmann, Heil Wildfang! Popravite tablo nad katoliškim slovenskim izobraževalnim društvom v katoliško-nemškutarsko društvo. Samo če to storite, vas bomo smatrali za odkrite sovražnike in vsaj ne za breznačajne hinavce.

— Mladoletni uradniki so opravičeni izvrševati vse od svoje uradniške lastnosti zavisne pravice, tedaj tudi volilno pravico in so v tem oziru svojepravniki, pravi odločba upravnega sodišča z dne 19. maja št. 1161 B. 1769. Katehet Oswald pa se jezi, da se je od napredne strani potom reklamacije povzročil vpis dveh mladoletnih uradnikov v deželnozborni volilni imenik. Oswald bi seve najraje videl, da bi ne bilo nobenega naprednega volilca v volilnem imeniku, zato se ni sramoval celo lagati v svoji reklamaciji, da več naprednih volilcev sploh ali ne dosti davka ne plačuje in celo vedel je, kako je osebnodohodninska komisijasklenila. Opravičeno je tedaj bilo ogorenje naprednih volilcev, katerim je hotel Oswald odvzeti volilno pravico. Katehet Oswald je s svojo reklamacijo v večini pogorel, naj torej pouk o zakonitih predpisih le zase porabi.

— C. kr. političnemu in gimnazijskemu profesorju Evgenju Jarenu so sklenili narodno-napredni volilci mesta Kranja podariti nov par črevljev, ker si je sedanje tako zrabil pri agitaciji za klerikalnega kandidata T. Pavšlarja. Radovedni smo, kaj bi rekel c. kr. deželni šolski svet, če bi kak narodno-napredni profesor agitiral po mestu.

— Idrisjskim naprednim volilcem! Le nekaj ur nas še loči od odločilne bitke. Vse predpriprave so končane, vse tri stranke upajo na zmago, če ne v resnici, vsaj na videz. Ali toliko je gotovo, da je narodno-napredni stranki zmaga zagotovljena, če bodo vsi narodnjaki izpolnili svojo dolžnost. Od značajnosti naših mož je odvisen poraz klerikalcev, in ako bodo naši volilci moji na mestu, ne bo klerikalno prav nič koristila pomoč, ki jim jo je prinesel bahaški njihov general dr. Krek. Bilo bi pa tudi sramotno za našo Idrijo, ki se pri vsaki priliki nazivlja napredno in kakoršna tudi je v resnici, ako bi se njeni volilci takoj odkrekli svojim naprednim načelom in svojemu naprednemu prepričanju, kakor hitro bi to zahtevali izdajalci svojega rodu, zavezniki nemškutarjev, vladni pod-

epniki. Kdor je poslušal na nedelj-
nem shodu pri Didiču dr. Kreka, ta
mora hrbet obrniti stranki, ki ima
akega voditelja. Z mirno vestjo
lahko trdimo, da tako surovega go-
vora še bilo slišati v Idriji. Morda je
bil ta govor primeren za kak Horjul
ali za kake posehno zatelebane gor-
anske ovčice, Idričanje, pa naj si bi
bili navzoči sami klerikali, bi bili pa
zaslužili kaj boljšega. Zato tembolj
pomilujemo tiste zaslepljene, ki so
pelo ploskali takim robotostim! Glavni
Krekov „triumf“ je bilo seveda po-
državljenje naše realke. Vse, kar se
je v tem oziru že doseglo, oziroma,
kar se še bode doseglo, vse to je za-
pluga S. L. S. Kaj bodo ti liberalčki
in socialni demokratje, to so priti-
govčki proti — klerikalce. Mož je
Idričjanom celo zagrozil, da
podržavljenjem ne bode nič,
ne bode tega hotela S. L. S.
Pod klerikalni jarem torej Idričjani,
ne, bode te naprej stekali pod
težimi bremen, ki vam jih nalaga
realka! To je bila smisel njegovega
govora. Tako more nastopati
človek, ki je vsak trenotek
pripravljen izdati naše naj-
vitalnejše interese, samo da
ustreže svoji častihlepnosti.
Toda ta maneuver, g. dr. Krek, se
vam je ponesrečil! Le poskusite za-
braviti podržavljenje naše realke,
bomo vsaj mogli popolnoma razkri-
tati vašo brezvestno politiko in bode
vsaj izpregledali še tisti slepci, ki
kdaj še slepo verujejo v vašo pošte-
nost. Toliko pa lahko rečemo že da-
nes, da boste s svojim nasprotovan-
jem najbolj škodovali svoji stranki
in svojim lastnim pristašem. Če bodo
oni zmagovali nadaljna bremena, jim
tudi mi ne bomo podlegli; kleli pa
vas bomo oboji. In v Idriji ne
bode več razgrajali in grozili, tudi
za zaprtimi vratmi ne, — če vam sv-
duh ne posodi svoje obleke! Idrijski
volilci pa lahko spoznajo, česa mo-
rejo pričakovati od takih brezvestne-
šev, ki se tako nesramno igrajo z
ljudskimi koristmi. Toda ne gre samo
za osebe, ne samo radi tega mora
pasti dekan Arko, ker je klerikalec.
Radi našel se bode bil boj. Zatorej
pa napredni Idričjanje, pojdite v ta
boj pogumno in odločno, bodite si v
svesti, da bodo ta dan obrnjene v
vas oči vseh naprednjakov širn slo-
venske domovine. Vsak volilec bode
cel mož in pomagala bode napredna
ideja. Pozivljamo zlasti tiste volilce,
ki se jim vsled njihove inteligence
boje približati agitatorji, da se vo-
litve gotovo udeležijo. Nihče naj ne
misli, da se ga je prezrilo, ali
pa da njegovega glasu ne po-
trebujemo! Vsi na krov! Kajti
če se klerikalci nadejajo zmage, mora
naš up biti tem večji, ker ima več
podlage in temelja. Zatorej le po-
gumno naprej z devizo, da moramo
zmagati že pri prvem naskoku.
Tista črna pega, da je namreč po-
krivdi naprednjakov zastopal naše
mesto jezuitarski Arko, se mora iz-
brisati.

— **Agitacija za okrajnega**
glavarja Detelo. Sluga okrajnega
glavarstva v Radovljici dostavlja le-
gitimacije in glasovnice za deželno-
zbornske volitve. Zgodilo se je pa,
da je obenem agitiral za svo-
jega šefa, deželnozbornskega kandi-
data Detelo. Nekateri obrtniki se ne
upajo udeležiti deželnozbornske volitve,
ker se boje, da ne bodo dobili
pravice pri c. kr. okrajnem gla-
varstvu v Radovljici, če volijo zo-
per okrajnega glavarja Otona Detelo.
Korupcija je očita in vedno
večja. Gosp. župnik in dekan Janez
Novak v Radovljici je sklical na pre-
teklo nedeljo velikonočno izpraševanje
za moše. Da je hotel tudi malo po-
agiturirati za kandidata Detelo je jasno,
ker je bilo to izpraševanje v prejšnjih
letih mnogo preje.

— **Iz Postojne:** Na snočnjem
shodu postojanskega Sokola se je so-
glasno sklenilo, da odstopimo iz „Slo-
venske Sokolske zveze“, dokler ji
načeljuje starosta dr. Vladimir Rav-
nihar. — Odbor telovadnega
društva „Sokol“ v Postojni.

— **Imenovanje v magistratni**
službi. Ljubljanski občinski svet je
imenoval snoči v tajni seji magistrat-
na koncipista Fr. Govekarja in
Fr. Šviglja za komisarja, dr. Janka
Rupnika za adjunkta in koncept-
nega praktika Fr. Jančigaja za
koncipista.

— **Iz gledališke pisarne.** Jutri, v
četrtki (par) se ponovi melodijozna
angleška opereta „Geisha“ z damami
Groszovo, Škrdlkovo in Krei-
sovo ter gospodi Kratochwilom,
Vaverkom, Povhetom in Suli-
kowskim v glavnih vlogah.

— **„Matice Slovenske“ 157. od-**
berova seja bo v petek, dne 28.
februarja ob 5. uri popoldne v društ-
veni pisarni. Dnevni red: 1. Nama-
nila predsedništva. 2. Potrditev za-
pisnika o 156. odborovi seji. 3. Po-
ročilo gospodarskega odseka. 4. Po-
ročilo knjižnega odseka. 5. Tajnikovo
poročilo. 6. Slučajnosti

Rednijski večer bo v soboto,
dne 29. t. m. ob šestih zvečer na

I. mestni šoli na Ledini. Predaval
bo g. šolski svetnik prof. dr. Janko
Bezjak o vprašanju: „Kako je
staršem in vzgojiteljem po-
stopati pri kasuovanju svo-
jih otrok ali gojencev“. Vabijo
se k temu večeru starši, gospodinje
in sploh vzgojevalci mladine.

Veliki pustni korzo ali „Slav-
čeva“ maskarada prihodnje pusto
nedeljo v „Unionu“ bode vsled sploš-
nega zanimanja pravi velikomestni
korzo. Z ene strani dela odbor za
vsestransko in najživahnejšo zabavo,
ravnotako so slikarska, monterska in
dekoracijska dela v polnem tiru in
se v prihodnjih dneh postavijo na
svoja mesta, z druge strani pa pri-
hajajo odboru, kljub številno razpo-
slanim vabilom še vedno nova oga-
sila osebita za maske in skupine. Na
vsestranska vprašanja pojasnjuje od-
bor, da maske dobe vstopnice le proti
izkazu vabila na ime, a nemaskovani
imajo vstop tudi brez vabila, saj
bode na pustni korzo dobro došel
vsakdo, kdor se želi v veseli družbi
zabavati ta do ranega jutra in na
verandi „Narodne kavarne“ ob korzo-
vem trgu bode za vse „krokarje“ naj-
bolje poskrbljeno. Iz te verande in
„Velike terase“ ter raznih balkonov
bode najlepši razgled po korzu, kjer
se vrši velika maskarada, sprevo-
di mask in razni drugi nastopi, pri ka-
terih sodelujejo vse navzoče godbe.

Umrl je v Št. Jurju ob južni
železnici veleposestnik Franc Praun-
seis, oče ljubljanskega zobozdrav-
nika dr. Al. Praunseisa in tast dr.
Brenčiča in dr. Čapa. Pokojnik je bil
veleugleden rodoljub. Pogreb bo jutri
dne 27. t. m. ob 10. uri popoldne.

Kinematograf Edison na Du-
najski cesti nasproti kavarne „Ev-
ropa“ ima od danes do vstetega
torška sledeči zanimiv spored: Slepčeva
hči (žaloga). Gospodič prvič v dru-
štvu (komično). Uboga deklica (žalo-
gra). Čudesa zrcala (fantazija v bar-
vah). Brez uslužbencev (smešno). V
petek sodeluje „Društvena godba“ pri
predstavah ob 4., 5., 6., 7. in 8.
zvečer.

Domači ples bo jutri, debei
četrtki, v restavraciji pri „Novem
svetu“ na Marije Terezije cesti.
Igrala bo Društvena godba. Vstop
prost. Ker je skrbjeno za izborni
pijačo in najboljše jedila, je
pričakovati kar najbolj animirane za-
bave.

Dom:ča plesna veselica se
vrši jutri, v četrtek, 27. t. m., v
gostilni g. Ivana Zupančiča na Mar-
tinovi cesti. Začetek ob osmih zvečer.

Plesna veselica se vrši jutri v
gostilni Pavšek na Martinovi cesti
(„Pri Tonetu“).

Telefonska in brzojavna poročila.

„Slovenčeve“ laži.

Radovljica 26. februarja. »Slo-
venec« zlobno laže trdeč, da je dr.
Vilfan naredil le nekaj korakov za
vodovod, sicer pa ni nič storil. Sam
Povše je na javnem shodu v navdu-
šnih besedah pripoznal, da bi vodo-
voda še dolgo ne bilo, ako bi se ne
bil toliko trudil zanj dr. Vilfan. To
so slišali tudi tisti župani, ki so pod-
pisali izjave za Detelo. Sramota tem
županom!

Kompromisna pogajanja za istrsko
volilno reformo uspela.

Trst, 26. februarja. Kompromisna
pogajanja za istrsko volilno reformo
so se zaključila snoči ob 1/8. na tu-
kajšnjem namestništvu. Dosegel se je
med italijansko ter slovensko stranko
popoln sporazum tako glede splošnih
določil volilnega reda, kakor tudi
glede razdelitve volilnih okrajev. Od
strani večine so se udeležili volilnih
pogajanj dež. poslanci Rizzi, Bubba,
Sbisa in Cohersich, od strani manj-
šine pa dež. poslanca dr. Laginja
in dr. Trinajstić. Deželnemu
zboru, ki se skliče v to svrhu še za-
četkom marca, bodo predložene sle-
deče točke sprejetega zakonskega na-
črta volilne reforme: Italijanska ve-
čina bo imela 25 mandatov, sloven-
ska manjšina pa 19 (15 hrvaških in 4
slovenske). Italijani ostanejo torej v
večini, zato pa so določene v zakon-
skem načrtu garancije, ki zagotav-
ljajo slovenski manjšini svoboden raz-
voj v gospodarskih in kulturnih stve-
reh. Deželni odbor bo obstojal pod
predsedstvom dež. glavarja, od petih
deželnih odbornikov, od katerih bodo
3 Italijani in 2 Slovenci. Za sklepanje
v deželnem zboru bo potrebna pris-
otnost nadpolovične večine poslan-
cev, za veljavnost sklepa pa abso-
lutna večina prisotnih. Za sklepanje
o predlaganih spremembah dež. reda
bo potrebna prisotnost 3/4 vseh po-
slancev in 3/4 prisotnih. Pri razdelitvi
volilnih okrajev se je držalo načela,
da se ti kolikor mogoče saokrožijo
po narodni posesti.

Cesar v Pragi.

Dunaj 26. februarja. Cesar pride
koncem maja ali začetkom junija
v Prago, da si ogleda jubilejsko raz-

stavo. Razstavo bo posetil dvakrat
ali trikrat, vendar pa bo ostal v raz-
stavi vsakokrat samo eno uro.

Avstrijska delegacija.

Dunaj 26. februarja. Avstrijska
delegacija je danes nadaljevala raz-
pravo o okupacijskem kreditu. Ob
3. popoldne je predsednik prekinil
sejo radi dvornega obeda. Seja se bo
nadaljevala ob 7. zvečer.

Dunaj 26. februarja. Delegat
Axmann je vprašal v današnji seji
vojnega ministra, kdaj bodo dragonci,
ki so 13 let v Galiciji, zopet trans-
ferirani na Dunaj, in če hoče minister
v bodoče preskrbeti, da bodo posa-
mezni polki locirani v bližini dopol-
nilnih okrajev.

Ogrski ministrski predstol na
Dunaju.

Dunaj, 26. februarja. Ogrski mi-
nistrski predsednik dr. Wekerle je
danes prispel semkaj v spremstvu
predsednika ogrske delegacije Bele
Barabasa. Imel bo važne konfe-
rence z avstrijskimi ministri.

Naval-Pogačnik v Pragi.

Praga, 26. februarja. V tukaj-
šnjem „Narodnem divadlu“ bo v krat-
kem nastopil kot gost operni pevec
Naval-Pogačnik.

Ministrstvo za javna dela.

Praga, 26. februarja. „Union“
poroča, da bo že pred sestankom dr-
žavnega zbora izšlo cesarjevo svojo-
ročno pismo glede ustanovitve no-
vega ministrstva za javna dela. S tem
pismom bo vlada dobila pooblastilo
izdelati dotični zakonski načrt in ga
predložiti parlamentu.

Afera Nasi.

Rim, 26. februarja. Prošnjo za
pomiloščenje bivšega naučnega mi-
nistra Nasija je podpisalo 91 po-
slancev.

Nemiri v Siciliji.

Palermo 26. februarja. Radi ob-
sodbe bivšega ministra Nasija je prišlo
tu do krvavih nemirov. Na čelu de-
monstrantov so vsenčilščniki. Pred
mestno hišo je prišlo do krvavih spo-
padov med demonstranti in policijo.
Policija in demonstranti so streljali z
revolverji.

Mesina 26. februarja. Tu so bile
hrupne demonstracije proti ministr-
stvu Giolitti, ki so bile končno bolj
podobne revoluciji kakor navadni de-
monstraciji. Množica je z javnih po-
slopij strgala kraljeve grbe in jih
pometala v morje.

Protipoljske predloge.

Berolin 26. februarja. Gosposka
zbornica je pričela z 2. čitanjem
vladne predloge glede razglasitve
poljskih zemljišč. Ker je zbornica
sklenila več sprememb, se mora pred-
loga vrniti zbornici poslancev.

Poslano.

Kakor je znano, je mestni župan
g. Hribar pri državi izposloval pod-
poro za Barjane. To pa naše klerikal-
ce grize noč in dan, da ne morejo
spati. Sedaj so si izmislili na peklen-
ski način in so v imenu S. L. S. izdali
pamflet na svoje somišljenike in
Barjane, v katerem pamfletu se le z
njim lastno hudobo zaganjajo v mest-
ni magistrat, češ, da podpora bo eno-
stransko delil, ali celo v agitacijske
namene razdelil in kdor se baje čuti
prizadet, naj takoj S. L. S. oziroma
nje zastopniku dr. Lampetu ovadi.

S tem menijo klerikalci kar dve
muhe na enkrat ubiti. Prvič magi-
strat v slabo luč (nepravilnosti)
spraviti, drugič prikupiti se Barjan-
skim volilem zaradi glasov.

Zdaj pa te klerikalne hinavce
vprašamo, kje je potresni denar, ki
ga je ljubljansko škofijstvo brez
dvoma velikansko za revne mestne
prebivalce nabralo. Kam je denar
prišel in kje je izkaz. S. L. S. na no-
ge in dr. Lampe izkažite: Ali so go-
korarji sami bili tisti reveži po po-
tresu ali se je denar za škofove zavo-
de, ali pa za velikansko »Katoliško
tiskarno« porabil? Povejte to Vi,
moralisti in pometajte najpoprej
pred svojim pragom in ne kradite
poštenja drugim. Barjani Vas tudi
poznamo. Volilei.

Meteorološko poročilo.

Vilna nad morjem 306. Srednji sračni tlak 736.9 mm

čas opazovanja	Stanje bari metra v mm	Temperat. v t. m.	Vetrovi	Nebo
26. 9. sv.	726.9	-1.3	sr. jug	oblačno
26. 7. sv.	729.9	-2.3	sl. j.ahod	megla
2. pop.	731.5	1.6	slab jug	pol obl.

Srednja večerjajša temperatura: -0.4° nor-
malna 6.6° — Padavina v mm 0.0.

Kinematograf „Edison“

V sredo in soboto nov spored.

Več se razvidi in lepakev.

+

Franc Praunsels
veleposestnik v Št. Jurju ob J. žel.
dne 25. februarja po dolgem in tež-
kem trpljenju, previden s svetotajstvi
mirno v Gospodu zaspal.
Predraga priporočamo v blag
spomin.
Ljubljana, 25. februarja 1908.
Glebokežalujoči ostali.
(Brez vsakega posebnega obvestila.)

+

Martin Košar
železniški tirni mojster v p.
Pogreb blagega pokojnika bode v
četrtki ob 3. popoldne.
Pokojnika priporočamo v blag spo-
min in molitev.
II. Bistrica, 25. februarja 1908.
Ljudevit Košar, c. kr. davčni pristav.
sin. **Fani Zupanc**, hči. **Franc**
Zupanc, c. kr. orož. stražmojster, zet.
Ivanka Košar, sestra. **Ivka**,
Zlatka, **Dragotin**, **Hildegarda**,
vnuki in vnukinje. 780

Hiša

v Kamniku, s hle-
vom in vrtom in z
meščanskimi pravi-
cami je naprodaj.
Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“.
722-1
Naprodaj je lepa 720 1

4 leta stara kobilica

(kostanjevec) 170 cm visoka pri
Alojziju Štajnpuh v Veliki Lohi na
Dolenjskem. Cena po dogovoru.

Restavracija pri „LEVO“.

Jutri, na debeli četrtki, 27. t. m.

domača plesna

VESELICA

ter

pojedina špehovke

na katero slavno občinstvo in vse
svoje cenjene goste najvljudneje vabim.
Godba na lok. Vstop 20 kr.
Za obilen obisk se priporoča
Beti Kos
restavaterka.

Premog

in

drva

predajam po najnižjih cenah od
25. februarja naprej, in sicer:
50 kg 1^a trboveljs. premoğa
v kosih 1'50 K
50 kg orehov. premoğa 1.20 K
cele vozove po 1'40 K
Ž. Progar
Linhartove ulice št. 7 (pri Sv.
Krištofu.)

Mesečna soba

s prostim vhomom se takoj odda.
Kje, pove upravništvo „Sloven-
skega Naroda“.
717 1

Lepa nova hiša

(vila) na Vrhniki s 6 sobami, ob-
sežnim vrtom, v lepi legi, se jako
ugodno prodaja.
Pojasnila daje Ivan Ogrin na
Karlovski cesti št. 5. 718 1

V najem se želi prevzeti

trgovina

s specerijskim blagom, lahko tudi z
gostilno in sicer s prometom 3 do
5 tisoč kron mesečno. — Ponudbe je
poslati na upravništvo „Slov. Naroda“
tako pod šifro „Trgovina“ 696 2

V specerijsko trgovino se sprejme

učenec

Več pove **Adolf Gerjol**, trgovec
v Vodmatu v Ljubljani. 701 2

„Hitro 221“.

Poslano pismo na ženitno po-
nudbo v št. 14 sem šele sedaj prejel
prosim, blagovolite doposlati pod
drugim naslovom Vaš cenjeni odgo-
vor na upravništvo „Slov. Naroda“,
ako reflektujete še na mojo ponudbo.
S spoštovanjem
(99-2) „Resno“.

Išče se za takojšnji nastop

izprašan strojevodja

za lokomobil 50 HP na neki parni
žagi. Biti mora večje popravljana
strojev za obdelovanje lesa. 727 1
Ponudbe z navedenimi zahtevami
je pošiljati pod „D. H.“ na upravni-
štvo „Slov. Naroda“.

Pripravna ženska oseba išče manjšo

gostilno

na račun ali tudi v najem. Sprejme
pa tudi kaj drugega primernega, ker
je sposobna v vsem.
Pojasnilo daje upravništvo „Slo-
venskega Naroda“.
721-1

Potniki!

Sprejmejo se 3 dobro izur-
jeni potniki za neki jako dobro idoči
predmet proti visoki proviziji. Zmožni
morajo biti slovenskega in hrvaškega
jezika v govoru in pisavi. 600-3
Ponudbe na upravništvo „Sloven-
skega Naroda“ pod „Potnik“.

Hiša v Ljubljani

v kateri je gostilna, se pod ugodnimi
pogoji prodaja ali da v najem. Hiša
je zelo pripravna za mesarja. Gostilni-
ška koncesija ostane na hiši. 682-2
Pismena vprašanja pod „1000
A. G.“ na upravništvo „Slovenskega
Naroda“.

VABILO

na

domačo

plesno veselico

ki se vrši

jutri, v četrtek, 27. t. m.

v gostilni pri Pavšku (Tonetu)

Začetek ob osmih. Vstop 30 vin.

Za obilen obisk se priporočata z
vsem spoštovanjem
Rozs in Ivan Pavšek.

Dunajskacesta

nasproti kavarne „Evropa“

725

